دخيلك يا رسول الله

Bütün Müslümanların

REGÂİB KANDİLİNİ TEBRİK EDERİZ

سبيل

الكل في سبيل الحق

Sebil

herşey hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu — *9 Haziran 1978*
Siyasî, edebî, tarihî, ilmî, haftalık gazete — *2 Recep 1398*
Vilâyet Han Kat: 1 Nu: 101 - 102 — *Cağaloğlu — İstanbul*

SAYI: 128 / BEŞ LİRA / BİR DM.

..NİHÂYET ÇİN DE GELDİ...

OKUYUCULARIMIZLA HASBİHAL

«Vakıf» teşkili dâvetinde bulunmuştuk da..,

Selâhaddin Eş Çakırgil

Muhterem okuyucu;

Bir kaç sayı önceki Sebil'de «Bilânçoyu takdim ve Vakıf'a dâvet ediyorum» başlıklı bir açık mektub neşrederek, cezâevine düşmüş olmam hasebiyle ismim üzerinde toplanmış bulunan 27 bin lirayı, İslâmî mücâdele yollarında çeşitli şekillerde tazyik ve sıkıntılara, yokluklara, tehlikelere mâruz kalanlara destek olacak bir Vakfın çekirdeği, nüvesi olması dileğiyle, böyle bir vakfın teşkil olunması için müslümanları vazifeye dâvet etmiştim.

Şu ana kadar henüz Vakıf teşekkül etmemiştir. Ancak, bazı okuyucularımız Vakf'ın teşekkül ettirildiğini zannederek 10 bin lira daha teberru göndermiş bulunmaktadırlar. Paraları nezdimizde bloke edilmiş bulunmaktadır.

Halbuki, bir Vakf'ın bugünkü hukuk düzeni içinde teşekkül ve tesis ettirilebilmesi için, tâyin olunan gâyeyi gerçekleştirmeye kâfi gelecek kadar nakdî veya aynî mal varlığının bulunması gerekir. Bizim elimizde mevcud olan meblâğ ise ilk önce belirttiğimiz miktar olan 27 bin liranın yanında, son olarak bazı okuyucularımızın gönderdiği 10 bin lirayla, cem'an 37, yuvarlak hesab 40 bin lira!..

Henüz bugüne kadar «Arkadaş, ben böyle bir Vakf'ın teşkil ve idâmesinde üzerime düşen vazifeyi seve—seve ifa ederim» diyen çıkmadı. «Elimizden gelen yardımı yaparız ama, bizi böyle işlere koşma.. «kabilinden söz söyleyenler cemaatimizde maâlesef çoklukta!..

Bu mes'eleyle alâkalı olarak Sebil'de çıkan açık mektubumun cemaatimizin her kesimine ulaşmasını temin ve bir hayırlı teşebbüsü neticelendirmek himmetinin paylaşılması düşüncesiyle, onun sadece Sebil'de değil, diğer neşir vasıtalarımızda da neşrini arzu ettim. Bu sebeple diğer bazı mevkutelerde de bu yolda neşriyat yapıldı.

Şimdi, Türkiye'de müslümanların gelip dayandıkları nokta, bizim dâvet ve teklifimizin ne kadar elzem olduğunu doğrulamaktadır. Zira, istesek de—istemesek de bir sıcak çatışmanın içine giriyoruz, çekiliyoruz. Bu çatışmaların içinde vücudlarının bütünlüğünü veya hayatlarını kaybedenler olmakta, tevkif ve mahkûmiyet halleri yüzünden kodese tıkılanlar her an artmaktadır. Bu kardeşlerimize münferiden yapılmaya çalışılan yardımlar, açılan kampanyalar, korkulur ki, bu tip hallerin artması halinde, ilerde aynı heyecanı, aynı hassasiyeti, aynı gayreti üzerinde toplayamıyacak ve kitle «hangi birisine yardım edelim.!» deyip tavsatılabilecektir. Binaenaleyh, bu sahada yokluğu bir acı gerçek olarak karşımıza çıkan bir umûmî yardımlaşma müessesesinin geliştirilmesine şiddetle ihtiyaç vardır, kanaatindeyiz.

Nitekim, son olarak gerek Diyarbakır'da Hasan Yeşil, gerek Konya'da Hasan Sürer kardeşlerimizin katledilmeleri ve gerekse Balat Akıncıları'na atılan bombada bir kolu ile bir bacağını kaybetmiş olan Selâhaddin Demirci isimli kardeşlerimizin âilelerine yapılacak yardımlar hususunda hep münferid çalışmalar yürütülmektedir. Halbuki bu gibi haller de müslümanların bir Vakfı olup, derhal hadiseye vaziyet edip, yapılacak her türlü yardımın tek elden kontrolü, ve yardım almak durumundakileri bizâr ve rencîde edici yardım kampanyaları açmaya tevessül yerine, bütün Türkiye çapında bir teşkilâtlanmayla güçlü bir Vakıf teşekkülü daha muvafık değil midir?

Fakir'den mes'uliyet gitsin...

Dâvetimi tekrarlıyorum. Üzerimde toplanmış olan para, 40 bin liraya yakın.. «Bu çekirdeği toprağa koyalım ve filizlensin» derim. Bunun için de bir müteşebbis heyetin teşekkül ettirilmesi ve «Ver arkadaş o parayı, biz bunu nakdî veya sâir maddî teberrularla, mevcud hukuk düzeninin şartlarını yerine getirerek yarım milyonluk malvarlığı olan bir Vakıf haline getiririz» demesi gerek... Bu, âcilen halledilmesi gereken ilk husustur.

Ölümler, yaralanmalar veya mevkûfiyet ve mahkûmiyetler halinde ah—vah etmek, protesto sözleri söylemek, lânetler okumak, hattâ yardım teklif ve vaad lerinde bulunmak, hepsi kolay da, «Gel bu görüşleri nazariyeden pratiğe dönüştürelim!» deyince, yaprak dökümüne uğramaktayız!.

Bakınız, şu aşağıdaki klişeye.. Beynelmilel siyonizmin gizlenmiş teşkilâtlarından Lions Kulüpleri sadece mensupları için değil, herkesin faydasına sunulacak bir GÖZ Hastanesinin temelini atacak noktaya kadar gelmiş! İlânlarına iyi bakınız, ne diyorlar?

— «Şanlı bayrağımızı çatıya dikmek sevincini paylaşabilmek için...»

Burada sözü edilen «şanlı bayrak»tan maksad Türk Bayrağı değildir! Buradaki bayrak Lions kulüplerinin beynelmilel bayraklarıdır. Karşınızdaki güçler içtimâî yardımlaşma faâliyet ve müesseselerini dahi elinizden almışken, siz dilediğiniz kadar İslâm—dışı güçlerin ihânetinden bahsediniz, hepsi havadır. Ve belki, gözünüzden rahatsız olduğunuz zaman siz dahi oraya koşup, oltadaki balığa takılacak ve sonra, nankörlük etmemek için, bir daha siyonizmin oyunlarından da bahsedemiyeceksiniz. Çünkü, dar bir zamanda ondan yardım görmüşsünüzdür ve o, hiç bir zorlama yapmadan, size yardım eli uzatarak kendini tezkiye ettirmek tedir.

Evet, hep lâf veya söz plânın da kalmak, en büyük zaafımız.. Söz artık yalama oldu.. Artık, pratiğe dönüşmenin ve meydanlara bir başka şekilde çıkmanın eşiğindeyiz.. Fakir'den vebâl gitsin, dâvetimi yaptım, itibar görür veya görmez.. Şu ana kadar elimde toplanmış olan 40 bin lira civarındaki parayı devamlı olarak âtıl vaziyette bekletecek değilim.. Eğer müslümanlar böyle bir yardımlaşma fonu teşekkül ettiremezlerse, bir hayır işine tahsis ederiz, olur—biter!.

Evet, müslümanlar, teşkilâtsız kitlelerin köle durumundan ileri geçemiyeceğini anlamak için daha ne kadar bekliyeceklerdir, dersiniz?

DUYURU

BÜTÜN İSTANBULLU HEMŞEHRİLERİMİZE BÜTÜN HAYIR SEVERLERE GÖZ DOKTORLARIMIZA VE BÜTÜN LIONS LIONESS, LEO KULÜPLERİ DERNEKLERİ ÜYELERİNE

Halkımızın ve bilhassa çocuklarımızın kör olmalarına mani olmak için gözlerinin kontrol ve tedavilerini, ameliyatlarını ücretsiz yapacağımız GÖZ HASTAHANE'sinin körlere görme olanağı verecek GÖZ BANKA'sının kaba inşaatını tamamladık.

4 katlı ve beher katı 760 metre kareden oluşan bu GÖZ HASTAHANE'mizin çatısına şanlı bayrağımızın dikilmesi vesilesile sevincimizi paylaşmanızı diliyoruz.

2. Haziran. 1978 Cuma günü saat 16.00' da BAYRAMPAŞA' da belediye binasının arkasında inşa edilen GÖZ HASTAHANE-mizin önünde düzenlediğimiz törene gelmenizi rica ederiz.

CAĞALOĞLU LIONS, LIONESS, LEO KULÜPLERİ DERNEKLERİ BAŞKANLARI

(Tercüman — 4917)

*

OKUYUCU POSTASI

● **Şükrü Üçüncü/ESENLER—İSTANBUL:** Şapka kanununa muhalefet dolayısıyla mâruz kaldığınız iki ay hapis ve 600. TL. para cezası için geçmiş olsun! Maâlesef memleketimizde mü'minlerin çilesi henüz dolmamış görünüyor. Hakikaten ifade ettiğiniz gibi hâkim size alâkalı kanun maddesinin derpiş eylediği en ağır cezayı vermiştir. Esasen, şapka ve harf kanunları evvelce hiçbir müeyyide ihtiva etmiyordu. Bu durum, 1950'den sonra değiştirilerek zikrettiğiniz cezalar ilâve edilmiştir. Ne diyelim, ham demirler, dövüle dövüle çelikleşecektir, selâmlar.

● **Vecdi Geyik/SAMSUN:** Türkiye dahilinde mektuplaşmak için bir kimse bulamamanız mümkün değildir. Yurd dışından ise gazetemiz «Yurtdışı Sayfası»nda neşredilen Sebil Avrupa Mümessilleriyle muhabereniz mümkündür, selâmlar.

● **Abdullah Çetin/ILICA—ERZURUM:** Mektuplarınıza cevap alamamanıza üzülmeyiniz, bize gelen mektupların hepsi dikkatli bir sûrette incelenmekte ve gereken yapılmaktadır. Ancak, şahsî cevap verme imkânımızın mevcud olmadığını takdir edersiniz. İhtimal, sizin mektupla[illegible] bu se'ferki gibi «Okuyucu Postası» sütunumuzda cevap vermiş olabiliriz.

Aboneniz 92. sayıda bitmiştir. Gazeteniz gönderilmeye devam etmektedir. Başyazarımız Kadir Mısıroğlu'nun «Zaferden Zafere» ve «Ali Şükrü Bey» isimli eserleri adresinize ödemeli olarak postalanmıştır. Bunların Erzurumdaki kitapçılarda mevcud olmaması, herhalde yeni çıkmış bulunmalarındandır. Selâmlar.

● **Muhârib Gâziler Derneği/SAMSUN:** Abone ücreti ödeyememenize üzülmeyiniz, gazeteniz gönderilmeye devam edilecektir. Selâmlar.

● **Abdülkerim Işık/ADIYAMAN:** Eserinizi görmeden birşey söylememize imkân yoktur. Ayrıca neşriyat programımız bu yıl bir hayli dolu bulunmaktadır. sebeple size faydalı olabileceğimizi sanmıyoruz. Başarılar diler hakkımızdaki samimi hissiyatınıza teşekkürler ederiz, selâmlar.

● **Mustafa Baykal/TORTUM:** Mekki Yassıkaya gazetemizden çıkarılmıştır. El'an Şûrâ'da çalışmaktadır, bahsettiğiniz mes'ele için kendisini oradan aramanızı rica ederiz, bilvesile selâmlar.

● **Kâmil Özpınar/MUĞLA:** Eksik sayılarınızı bize bildiriniz, gönderelim. Selâmlar.

● **Orhan Çağırgan/KONYA:** Abone müddetiniz 130. sayımızda nihâyete erecektir, selâmlar.

● **Mustafa Büyüksakarya/KONYA:** Abone müddetiniz 157. sayımızda nihayete erecektir, selâmlar.

● **Ârif Alpaydın/PAZAR:** Adres değişikliğiniz yapılmıştır. Abone müddetiniz 130. sayımızda nihayete erecektir, selâmlar.

● **Selâhaddin Yıldırım/BURSA:** Abone müddeniz 104. sayımızda nihayete ermiştir, selâmlar.

başyazı

Türk-Çin münâsebetlerindeki yeni gelişmelerin düşündürdükleri

Kadir Mısıroğlu

Bir «d ü n y a g ö r ü ş ü» olarak va'zedilmiş bulunan İslâm Hukukunda müslüman, «d â r-ü l h a r b» yani, İslâm'dan gayrî bir sistemle idâre edilen bir ülkede ihtiyârî ikâmetine cevaz verilmemiştir. Bu sebepledir ki, ecnebilerle aramızda vâkî konsolos teâtisi bile çok sonraları ve ihtiyaçların zorlamasıyla gerçekleşebilmiştir. Müslümanların gayr-i islâmî bir idâre altında cebrî yaşayışına ise, —hemen dâima— muvakkat nazarıyla bakılmış ve bu sebeble fıkıh kitaplarımızda «d a r-ü l h a r b» kaideleri teferruatlı bir sûrette va'z olunmayıp birkaç temel esas ile iktifa edilmiştir.

Filhakika, müslümanların İslâm'dan gayrı bir idâre altında cebrî yaşayışı, uzun asırlar boyunca nâdiren vakî olmuş ve üstelik bunlar da, pek kısa sürmüştür. İşte bu sebebledir ki, **Yavuz Sultan Selim Han**'ın 1517 yılında Mısır'ı fethedişi ile, Osmanoğulları'na intikal eden « H ı l â f e t»in mânevî gücü, milletlerarası siyâsette uzun zaman kullanılmamış, buna ihtiyaç hissedilmemişti. Fakat, Onsekizinci Asrın ortalarından itibaren Avrupa'da gerçekleşmeye başlayan «S a n â y i İ n k ı l â b ı» yla birlikte Osmanlı Devleti'nde de bir «g e r i k a l ı ş» ortaya çıkınca, bunun neticesi olarak bâzı müslüman topluluklar hristiyan devletlerin hâkimiyeti altına düşmeye başlamıştır. İlk olarak 1774 tarihli «K ü ç ü k K a y n a r c a» Muâhedesi'nin imzalanması esnasında karşılaşılan bu durum, dar-ül harb şartları içinde yaşayan müslüman topluluklara âid islâmî kaidelerin ehemmiyet kazanmasını intac eylemiştir.

Gerçekten, bu muâhede ile bizden ayrılan Kırım, Bucak ve Kuban tatarlarının durumları vesilesiyle, aynı zamanda «h a l î f e» sıfatını hâiz bulunan Osmanlı Padişahları'nın Rus idâresi altındaki bütün müslümanların dinî lideri ve hâmisi sayılması esası kabul edilmişti. Rus Çarları'nın —daha evvel elde etmiş oldukları— «O s m a n l ı ü l k e s i n d e k i o r t o d o k s l a r ı n h â m i l i ğ i» hak ve sıfatının bir mütenâzır ve mütekâbili olan bu keyfiyet, «H ı l â f e t»in mânevî bir güç olarak milletlerarası siyâsete dahil oluşunda bir başlangıç teşkil etmiştir.

Bilâhare, daha başka vesilelerle birkaç kere kabul ve teyid edilmiş bulunan bu hakkı, düşmanlarına ürküntü verecek derecede müessir kılan, büyük siyâset dâhisi **Sultan Abdülhamid Han**'dır. O derecede ki, teb'aları arasında geniş islâm toplulukları bulunan İngiltere gibi zamanının en kudretli devletleri bile, karşılaştıkları bir takım isyan ve ihtilâfları atlatabilmek için O'ndan müslümanları sükûnete dâvet eden fermanlar taleb etmek mecbûriyetinde kalmışlardır. Hiç şüphesiz, bu devletlerden, idâreleri altındaki müslüman topluluklar hesabına koparılan bir takım tavizler mukabilinde verilen bu «s ü k û n e t f e r m a n l a r ı» Hılâfet'in milletlerarası siyâsetteki müessiriyetinin daha da artmasına sebep olmuştur.

Hal böyleyken, her vesileden istifâde ederek, şanlı mâzimiz ve onun büyük şahsiyyetlerini tahkir ve tezyif etmekten geri kalmayan resmî ağızlar, ötedenberi **Sultan Abdülhamid Han**'ın güttüğü «H ı l â f e t S i y â s e t i» ne de sataşmaktan geri kalmamaktadırlar. Bunun en yeni misalî, geçenlerde devlet televizyonunda **«Basın Tarihimizde Çöken Bir İmparatorluğun Öyküsü»** adıyla tertib edilmiş bulunan bir programda müşâhede edilmiştir. Güyâ, **Sultan Abdülhamid Han**, 1900 yılında Çin'de ortaya çıkan ve tarihe «B o x e r A y a k l a n m a s ı» adıyla geçen Çin millî kıyamı esnasında, oraya bir «n a s i h a t h e y e t i» göndererek bu sûretle emperyalistlerin yanında yer almış imiş.

Türkler, Rabb'in insanlığa en büyük lütfu olan İslâm'la şereflendikten sonra, yüzlerini Batı'ya çevirmiş bulunduklarından Türk—Çin münâsebetlerinde uzun bir fâsıla husûle gelmiştir. Gerçi, Anayurtta kalan Türkler'le Çinliler arasında birtakım siyâsî ve askerî münasebetler süregelmiş ise de, bunlar, umûmî Türk tarihi içinde ağırlık ve ehemmiyet taşımazlar.

Osmanlı Devleti ile Çin arasındaki münâsebetler, ise, Ondokuzuncu Asrın nihâyetine kadar basit diplomatik hâdiselerden öteye geçmemiştir. Bu yüzyılın nihâyetinde Çin, yakın komşularıyla Avrupalı emperyalistlerin âdeta parselasyonuna mâruz kalmış bulunuyordu. Bu durumu değiştirmek maksadıyla kurulan bir gizli Çin teşkilâtı 1900 yılında harekete geçerek ülkedeki ecnebilere dehşet saçmaya başlamıştı. İsyancılar, **«Avrupalılara ölüm!»** parolasıyla sokağa dökülerek önce, Alman elçisi **Baron Ketteler'i** sokak ortasında linç etmişlerdi. Hareketin büyümesi üzerine Çin'de menfaati bulunan emperyalist Avrupa devletleri, müşterek bir cephe feşkil ederek harekete karşı koymak teşebbüsünde bulunmuşlardır. Bu karşı hareketin baş organizatörü Almanlardı.

Bu sırada, Alman imparatoru bulunan **II. Wilhelm** ile **Sultan Abdülhamid Han**'ın son derecede iyi münâsebetler içinde bulunduğu malûmdur. İngiltere'nin Osmanlı toprakları üzerindeki emellerini frenleyebilmek maksadıyla, onların karşısına Almanyayı çıkaran **Abdülhamid**, bu sebeple **Wilhelm**'in yakın dostu bulunuyordu. Çinde ise, sadece Çin asıllı olarak elli milyonu mütecâviz bir müslüman kitle vardı. Bunların, öldürülmekten korkan ecnebi diplomatları câmilerinde saklayarak himâye ettikleri de gelen haberler arasındaydı. Bu yüzden, **Wilhelm**, Çin müslümanlarının daha fazla desteğini sağlamak maksadıyla **Sultan Abdülhamid Han**'a mürâcaat ederek Çin'e resmen bir heyet göndermesi teklifinde bulunmuştur. Öteden beri, Hılâfet'in âlemşümûl kudretini takviye etmek ve bütün düşmanlarına kabul ettirmek için her fırsattan istifadeyi kendisine temel bir siyasî prensip ittihaz etmiş bulunan **Sultan Abdülhamid**, bu teklifi cana minnet saymış. Ve derhal istenilen heyeti yola çıkarmıştır.

Bu hey'et, Polonya asıllı olup, 1848 isyanında Ruslar'a karşı muvaffakiyetsizliğe uğrayarak Türkiye'ye sığınmış ve **Mustafa Celâleddin** adını almış bulunan **Konstantin Bozeçki**'nin oğlu **Mirliva** (tümgeneral) **Enver Paşa** riyâseti altında beş kişiden teşekkül ettirilmiştir. Gerçi, hey'et Çin'e varmadan isyan yatışmışsa da, gittikleri her yerde büyük bir hüsn-ü kabul gören murahhaslarımız, Hılâfet'in âlemşümûl kudretini takviye hususunda bütün uzakşark ülkelerinde pek parlak hizmetler ifâ etmişlerdir.

Bugün de Çin asıllı müslümanların yekûnu yüz milyon civarında tahmin olunmaktadır. Buna, işgâl altındaki Şarkî Türkistan'ın yirmi milyonluk nüfusu da ilâve edilirse Çin müslümanlarının yekûnunun yüz milyondan — mutlaka — fazla olduğu kolayca anlaşılır. Ne yazıktır ki, dünya müslümanları içinde en feci şartlar içinde bulunanlar, Çin'de yaşayanlardır. 1963 yılında Cidde'de ikâmet eden müslüman bir sâbık Çin generalinin bu mazlum kitle için anlattığı iç paralayıcı tablolar hâlâ kulaklarımızda çınlamaktadır.

Bugün Türkiye, beynelmilel güçlerin bir arenası haline gelmiş bulunmaktadır. Bu güçlerin, taraftarları arasındaki çoğu kanlı çatışmalar, vatanımızı huzursuğa boğmuştur. Yakında, Türkiye'ye gelecek olan Çin hâriciye vekilinin Türkiye'de nüfuz tesis etmek hususunda Ruslardan geri kalmamak maksadıyla hareket ettiği şüphesizdir. Zira bütün dünyada Çin—Rus çatışması malûmdur. Rusya, Türkiye'deki hempalarını korumak ve siyasî gayelerine zemin teşkil edecek bir takım askerî ve iktisadî teşebbüslerde bulunur da, Çin ondan geri kalmak ister mi? Türkiye gibi bir ülke Merkezî Afrika gibi stratejik ehemmiyeti az ülkelerdeki nüfuz yarışının dışında bırakılabilir mi? Hazır, Ecevit hükûmeti bütün tesirlere kucak açmışken Çin neden harekete geçmesin?!.

Yakın tarihimizde Meçhûl kahramanlar

Cumhuriyet Devrinde Bir "MEŞRÛTİYET„ ve "HILÂFET„ Müdâfii

LÛTFİ FİKRİ BEY

Kadir Mısıroğlu

13

Cumhuriyetin ilânının — evvelce izah edildiği üzere— aceleye getirilerek gerçekleştirilmesi üzerine başta, Rauf Orbay ve Kâzım Karabekir Paşa olmak üzere bu kararda dahli bulunmayanlar, İstanbul gazetelerine beyanatlar vererek Cumhuriyetin ilânını —hiç olmazsa— şekil itibariyle tenkide başlamışlardı. Bu suretle, ortaya çıkan münakaşaları, Meclisce Sultan Vahideddin'den sonra Hılâfet Makamı'na getirilmiş olan Abdülmecid Efendi'nin istifa edeceği ve Bursa'ya çekilip yerleşeceği yolundaki dedikodular takip etmiş ve Hılâfet günün mes'elesi haline gelmişti.

Bu arada London Times Gazetesi'nin İstanbul Muhabiri bir telgrafta bu yeni gelişmeyi mevzuubahs ederek:

«Haftalardan beri dolaşmakta olan bu söylentileri Türk memurları yalanlıyorlar. Fakat, Türkler'in son zamanlarda siyasi işlere Halifenin ismini karıştırmakta bulundukları inkâr edilemez bir hadisedir. Hususî konuşmalarda Cumhuriyetin ilânı münâsebetiyle halifeyle M. Kemal Paşa arasında teati edilen tebrik telgrafları bahis mevzuu edilmekte ve bu telgrafların samimi olmadığı beyan edilmektedir.» demekteydi.

Hakikaten, Cumhuriyetin ilânı üzerine, saltanatsız hılâfeti kabul etmiş bulunan Halife Abdülmecid Efendi M. Kemâl Paşa'ya şu telgrafı göndermişti:

Reisicumhur Gazi Mustafa Kemal Paşa Hazretlerine

Bu kerre teceddüd eden (yenileşen) şekl-i hükûmetin (hükûmet şeklinin) mülk ve memleket hakkında hayırlı olması Cenab-ı Hakk'dan niyaz ve temenni eylerim.

31 Teşrinievvel (Ekim) 1339 (1923)

Abdülmecit İbni Abdülaziz Han

M. Kemal Paşa'da bu telgrafa şu karşılığı vermişti:

İstanbul'da Halife-i müslimin Abdülmecid Hazretlerine:

Türkiye Cumhuriyeti hakkındaki hayırhâhâne temenniyat-ı Hilâfetpenâhilerine takdim-i teşekkürat eylerim.

Türkiye Reisicumhuru
Gâzi Mustafa Kemal

Hılâfet mes'elesi etrafındaki bu heyecan ve hareketlilik sadece Türkiye'ye mahsus değildi. Bu mes'ele ile öteden beri meşgul bulunan ve harb içinde «H ı l â f e t K o m i t e s i» adıyla bir cemiyet kurarak Türkiye lehinde muazzam faaliyetler göstermiş olan Hint müslümanları, (şimdiki Pakistan Halkı) da Türkiye de Hılâfet'in ilga edilmesi endişesini duymaya başlamış ve bu hususta kesif bir neşriyata girişmişlerdi. Meselâ, «B o m b a y E r o n i c l e» isimli gazeten yayınlanan bir baş makalesinde aynen şöyle deniyordu:

«Türkiye Cumhuriyeti'nin ilâniyle birlikte, Hılâfet Makamı'nın Türk Devleti'yle olan münâsebetlerini tâyin eden bir beyannâme neşredilmemiş olması, teessüfe şayandır. Gerçi Türkler Hılâfet'in devlet teşkilâtından ayrıldığını ilân etmişlerdir. Fakat Türkiye'de yeni bir Hükûmet şeklinin teessüsünden sonra, Hılâfet'in mevkiini İslâm Âlemi'ne açık sûrette bildirmek de temenniye şayandı.. Acaba Türk Hükûmeti, Türkiye dışındaki Müslümanların, Hılâfet'e gerçek bir alâka gösteremediklerini mi zannediyor?

Eğer Türkiye'de böyle bir zan mevcud ise, bu zannı mümkün olan sürâtle gidermek lâzımdır. Çünkü böyle bir yanlış düşünceye kapılmanın zararları pek çoktur. Merkez Hılâfet Komitesi'nin bu hususta teşebbüslerde bulunacağını umuyoruz. Şimdiye kadar bu sahada atılan tek adım Seyyid Emir Ali'nin başkanlığı altındaki Londra İslâm Cemiyetinin Mustafa Kemâl Paşa'ya çektiği bir telgrafnâmedir. Bu telgrafnâmede İslâm Âlemi'nde mevcud endişeyi kaldırmak için Hılâfetin durumunu belirtecek beyanatlar verilmesi rica edilmiştir. Gelecek cevabın memnunluk verecek bir tarzda olmaması mümkündür.

Çünkü Türkler Hılâfet'in, bundan sonra yalnız Türklere âid olmadığını, Hilâfet'in ilerideki durumunun Türkiye dışındaki Müslümanların da iştirakiyle taayyün edeceğini açık bir dil ile söylemişlerdi: «Hılâfeti İstanbul'da yeniden kurduk, müdafaa da edeceğiz, bundan ötesi size âiddir» demişlerdi. Bu sözler birkaç ay önce söylenmiş olduğu halde, yeni Halife'nin İslâmiyet esasları dâiresinde nüfuzunu kuvvetlendirmek yolunda hiçbir şey yapılmamıştır. Hindistan'da Ceziret-ül Arab'ın (Arab yarım adası) kurtarılması için çok şeyler söyleniyor, burası ergeç kurtulacaktır. Bu, bir zaman mes'elesidir. Çünkü orasını işgâl etmekte olan Hıristiyan devletinin kendi menfaatleri de bir an evvel boşaltmak yolundadır. Fakat Hılâfet Makamı, Müslümanların istekleri dâiresinde ve İslâmlığın temellerine uygun bir tarzda kuvvetlendirilmez ise, Arap Yarım Adası'nın kurtarılmasında ne fayda vardır?»

Arap ülkelerinde ve hassaten Hicaz'daki neşriyatta ise, Hılâfet'in Şerif Hüseyin'e intikâl ettirilmesi lüzumu üzerinde durulmakta ve bu da Türkiye'de pek fena bir tesir husûle getirmekteydi. Hattâ, denilebilir ki, o sırada bütün dünya «H ı l â f e t M e s e l e s i» ile meşguldü. Fransızlar'ın bile bu makamı kendi idareleri altındaki Fas'a nakletmek ve bundan emperyalist emelleri hesabına istifade etmek istedikleri söyleniyordu. Velhasıl her kafadan bir ses çıkıyor ve havâdisler birbirini tutmuyordu. Böyle bir sisli vasat içinde yukarıda Süleyman Nazif Bey dolayısıyle temas ettiğimiz gibi kendilerinden beklenilenden daha farklı bir mütalaa serdederek bu münakaşalara katılanlar da oluyordu. Ki bunlardan biri de Hüseyin Câhid Bey'di.

Öteden beri, İttihat ve Terakki yardakçılığı ve hattâ din aleyhtarlığı ile şöhret yapmış bulunan bu bab-ı âli kalemşörü de

---

خلافت مسئله‌سنه دائر

آغا خان و امیر علی حضرتلرندن هیئت وکیله رئیسی عصمت پاشا حضرتلرینه

کوندریلن انکلیزجه مکتوبک صورت مترجمه‌سیدر

١ — جهانک حرلری جمعیتک مستقل برآعضاسی
اولان تورکیه‌نک صادق دوستلری و آمالک حامی
طرفدارلری صفتیله بز، خلیفه - امام حضرتلرینک
شیمدیکی مبهم وضعیتلرینک اهل سنتدن اولان
خلق اوزرینه اجرا ایتدیکی ایک اندیشه بخش تأثیراته
بویوک ملت مجلسنک، مساعده مخصوصه‌کرانه
نظر دقتنی جلب ایتمک ایسترز.
خلیفه‌نک شرف و قدرتنه، نفوذ و تأثیرینه
طاری اولان ضعفدن دولایی اجتماعی و معنوی بویوک
برقوت عد ایدیلن اسلامیتک اهل سنتدن اولان
منلقك شبهات واسعه‌سی میانده کوشه مکده اولدیغنی
کمال تأسفله مشاهده ایدیلک. معنی مناقشه‌دن منشأ
اولان وقایع اسباب سلوه‌دن دولایی آیری آیری
ذکر ایتمک ایستیورز.
٢ — اهل سنت ایچنده، ریاست روحانیه‌نک
بوتون مسلمانلری بویوک بر جمعیت شکلنده،
یکدیکرینه باغلایان بر رابطه حکمنده اولدیغنی
سویلمکه حاجت یوقدر. خلافت خارجی هجوملره
معروض بولندیغی زمان بوتون یریوزنده بولونان
مسلمانلرک حیاتی علیانه کلش و تورکلرک استقلال
ایچون چالشمق، اوغراشمق هیچ زمانده مسلمان
کتله‌سنی تمثیل ایدن مؤسسه‌نک تام و کامل اولهرق
محافظه ایتمک دیمک اولدیغنی تماعیله هند مسلمانلرده
بومیانده تورک ملتنه اظهار محبت و معاونت ایلمشدی.
بو مهلکه‌لی زمانلرده بز تورکیه دعواسی ایچون
جدیتله چالیشدق. طرابلس غرب و بلقانلرده وقوعه
کلن تورک، ایتالیان حربندن بری بر انکلیز
مسلمان مؤسسه‌سی تورکلر آراسنده‌کی یأس
و اضطرابی تخفیف و تعدیله بوتون قواسنی حصر
ایتدی. اینشه بو اعتبار ایله بوتون مسلمانلرک
برابر دریدنل علاقه‌دار اولدیغمز بر مسئله حقنده‌کی
بوتون ملاحظات و تکلیفاتمزک ذات دولتلرینک حکومتی
طرفندن حسن قبول کوره‌جکی اعتقادنده وارده.
٣ — وقوع بولاجق ملاحظاتمزدن ملت
مجلسی نفوذینی ذره قدر تنقیص ایتمک ایستمکز

خلیفه‌نک نفوذینک تنقیصی ویا بوعامل مهم
کبی تورکیه تشکیلات سیاسیه‌سندن اونک تجریدی
بزم فکریمزجه اسلامک داغلماسی اوسمسی جهاتی
تونتک عملی صورتده فناسی دیمک اولاجقدر.
بو اوله بر حالده که بیوک ملت مجلسنک نمه
رئیس جمهور غازی مصطفی کمال پاشا حضرتلرینک
نظر دقتلرندن، عکس دکل، قاچمانه.
٤ — بزم فکریمزجه کوره خلیفه - امام اهل
سنتک وحدتنی تمثیل ایدر: خلیفه‌نک تورک ملتندن
برفرد اولماسی، تورک دولتنک مؤسسلری احفادندن
بولونماسی عالم اسلامیه آراسنده تورکیه‌یه مبجل بر
موقع بخش ایدر.
٥ — بو، اون درت عصردن بری اهل
سنت آراسنده بر اساس اولهرق تلقی ایدلمشدر.
پیغمبر وکیلی اولان خلیفه‌نک جماعت اسلامیه‌نک
امامی اولدیغنده اجماع امت واردر. اونک ایچون بوتون
مؤمنین آراسنده اهل سنتی یکدیکرینه ربط ایدن
بر علاقه موجوددر. عالم اسلام بیننده بر ظن
حاصل ایتمکسزین بوعنصر دینی اسلام فکرندن
چیقاریلوب آتیلاماز.
٦ — خلیفه، نفوذ دنیویه‌سنی غائب ایتدیکی
زمان بوتون ملکرله امیرلرک اداره اموره‌کی
صلاحیتلرینی تأیید و دائرده دمری نفوذی استعمالی
ایچون اونک مساعده‌سنی استحصاله کندیلرینی مجبور
طوتقلرینی ذات دولتلرینه خاطرلاتمغه لزوم یوقدر.
اکر اسلامیت دنیاده بویوک بر معنوی قوت اولهرق
محافظه ایدلمک ایسته‌نیورسه خلیفه‌نک نفوذ و شرفی
هیچ برزمان پاپانک نفوذ و شرفندن آز اولملیدر.
٧ — اینشه بو و بونلره مماثل دیکر اسبابدن
دولایی تورکیه‌نک حقیقی دوستلری معنیله بز،
خلافت و امامک مسلمان ملتلرک اعتماد و حرمته
لایق اولان بر موقعه وضع اولونمسی و بویله‌جه
تورکیه‌ده قوت و شرف بخش ایدلمسی کی
حرمتله تورکیه بویوک ملت مجلسندن و اونک رهبرلکی
مدیرلرندن استرحام ایلرز.

[illegible]lerin lideri Ağa Han'ın Başvekil İsmet Paşa'ya gönderdiği mektubun Tanin'de çıkan tercümesi...

şaşırtıcı bir surette Hılâfetin lehinde bulunmuştur.

İhtimal saltanatın ilgası esnasında M. Kemal Paşa tarafından Meclis kürsüsünden vâki olup Hılâfet'in muhafaza edileceği istikametindeki sözlere inanmış ve yeni resmî güçlere ters düşmek istememişti. Halbuki o beyanlardan sonra —Lozandaki sıkıştırmalar sebebiyle— Hılâfetin lehinde yürütülegelen siyaset ani bir şekilde değiştirilivermişti. Bunu gâliba farkedemeyen Hüseyin Cahid Bey Tanin gazetesinde: «Şimdi de Hılâfet Mes'elesi» serlevhalı yazısıyla işe karışmış — ve öteden beri hüviyeti, fikirleri mâlûm olan bu ittihatçı artığı — hayret uyandıracak bir şekilde — Hılâfet'in ilgası aleyhinde, evet aleyhinde kalem kullandığı görülmüştü Bu muammanın, çözülebilmesi için İttihatçılarla M. Kemal Paşa arasındaki mes'eleleri ve İngilizler'in bu husustaki taktiklerini çok iyi bilmek mecburiyeti vardır. Kısaca şunu söylemek gerekirse, aynı Hüseyin Cahid bilâhare bükemediği bileği öpecek ve «Fikir Hareketleri» adıyla çıkardığı mecmuanın birinci sayısında bu husustaki neşriyatından dolayı «Hılâfet Mes'elesi» serlevhalı makalesinde nedâmet getirerek yeni hislerini şu sûrette ortaya koyacaktı:

«Saltanat kaldırıldıktan ve Türk milleti hâkimiyetini eline alarak Cumhuriyeti ilân ettikten sonra, hilâfet müessesesinin siyasî bir alet makamında Türklerin elinde kalması memleket için faydalı olabileceği fikrine bir aralık ben de sürüklenmiştim. Halbuki, artık hiçbir yeri ve mânâsı kalmamış olan bu müessese kendi millî hudutları dahilinde kendi terakkisine çalışmak ve beynelmilel sahada bir sulh ve medeniyet âmili olmak isteyen Türk Cumhuriyetinin açık ve temiz siyâsetine bir engel teşkil edecekti. Mazinin hataları ve dalâletleri ile hesabı kat'î surette kesmek, gizli ve entrikalı siyasetlerden çekinmek Türk Cumhuriyetinin haricî siyaseti için hakikî kuvveti teşkil etmiştir.» (1)

Bu nedâmetin samimi olup olmadığı bir yana, O'nu mecbur bırakan birtakım sebepler vardı. Bu da meşhur Ağa Han'ın Hılâfet'in Türkiye'deki durumu hakkında fikirlerini ihtiva eden bir mektubunun «Tanin» de neşrinden dolayı Lütfi Fikri ile birlikte «İstiklâl Mahkemesi»ne verilmiş olmasıydı.

Gerçekten Hindistan'daki İsmaîlilerin lideri ve İngiliz siyâsetinin taraftarı olarak bilinen meşhur Ağa Han bu sırada «hılâfetin muhafaza edilmesi» istikametindeki hissiyatını ifâde eden bir mektupla Başvekil İsmet Paşa'ya müracaat ediyordu.

(1) Fikir Hareketleri C.I. S. 1 İstanbul 1933

TÜRKÇESİ

Ahmed SELÂMÎ

KENDİ FELSEFESİNDE BOĞULANLAR...

Hakka, hakîkate ve ecdâda ters gidildiği günden beri, Türkiye'deki siyâsî, iktisâdî, içtimâî ve hukûkî her iş, her mesele, tam bir rezâlet ve kepâzelik resmeder olmuşdur. Bilhassa cümhûriyet devrinin materyalist ateist ve din düşmanı (İslâm düşmanı) felsefesi, ferdi çürütüp, insânî vasıflardan uzaklaştırmış, ve bugün ortalığı saran anarşist tipini; yani ruh hastası, vahşî, yarı hayvanlaşmış, hatta pekçok noktada hayvan seviyesi altına düşmüş mahlûku netîce vermişdir...

Türkiye'ye 55 senedir hâkim olan ateizm (ilhad) felsefesinin bu netîcesini, hiç kimse inkâr da edemez, görmemezlik de yapamaz. Çünki hâdise, müşahhasdır, mücessemdir, müşekkeldir, apaçık ortadadır..

Denilebilir ki, târih boyunca kendi kendini inkâra zorlanan ilk kavim, İslâm milletinin bir cüz'ü ve başı bulunan Müslüman Türkler olmuşdur. Bugün Türkiye insanı, kendini besleyen târihî, siyâsî, iktisâdî, ictimâî, hukûkî harsî, topyekûn hayat damarları kesilmiş bir uzviyet hâlinde; ve sanki can çekişme noktasındadır. Gene şu da bir vâkıadır ki, manzaraya dünyâyı görücü bir irtifâdan bakamıyanlarla, ömrünü şahsî hesablarının sığlığında harcayarak geçinmeye alışanlar, yazdıklarımızı gerçek dışı bulacaklardır! Her hâdisede veya her vasatta, dâima şahsî menfaatinin nerede olduğu hesâbını yapmakla nev'ini ortaya koyanlar, ne kadar «müslümanım» deyici, hattâ eli tesbîhli zikredici, ve hacı hoca geçinici manzaralar da resmetseler, bütün bunlar, bizim için hiçbir şey ifâde edemiyecekdir. Allah'a ihlâsla ve gerçekden îmân etmenin, O'nun nizâmındaki hürriyet ve istiklâl için yüreklice çalışıp ter ve îcâberse kan dökmekle tev'em yürüyeceği, Kâinâtin Fahri Aleyhisselâm'ın topyekûn hayatı ile isbât edilmiş değil midir?.

● Öyle ise, hiçbir iş yapamıyan acezeler; veya bazı basit işleri ve hizmetleri, mücâhede mertebesinde mübâlağa etmeye alışıp avunan ve düpedüz kendini aldatan zavallılar da olsak, hiç değilse şu suâli nâmusluca sorsak yeter:

Kâinâtın Fahri Aleyhisselâm, bize mutlak örnek ve önder iken; ve O'nun, hürriyet ve istiklâl için çalışıp, ter ve hattâ kan dökmekle geçen hayât-ı azizleri apaçık ortada iken, bizim, yiyip içip yatma imkânlarımızı, 20 nci asır standartlarına göre üst seviyede tutmak için yapdığımız mesâîlerle neyimiz ve neremiz, nasıl MÜSLÜMANDIR?.

Allah ve Rasûlünden, gelen hürriyet ve istiklâl mefhûmuna, mukaddes bir kalb sancısı hâlinde derûnunda yer veremeyip de, üç—beş kalem farzı edâ etmekle, huzur bulanları veya tatmîn olanları önder ve baş tanımak; İslâmiyyeti, lâik düzenlerin müsâade etdiği kadarıyla kabûl etmeyi netîce verecekdir ki, bunun sonu, Allah'ın nizâmını tenkîs edip, hristiyanlarda olduğu gibi ma'bed merâsimlerinden ibâret bir dîn ortaya koymak olacakdır... Müslüman, İslâmiyetin tamamını yaşama cehdi içinde olan insandır.

İslâm'ın, hayâtın 24 saatına hâkim olmak üzere sevkedildiği; ve O'nun bu en tabiî hâkimiyyetine mâni olmak isteyen her davranış ve hattâ niyyetin küfür bilinmesi îcâbetdiği; ve Müslümanın ilk vazîfesinin ise, küfür ve şirk ile mücâdele ederek İslâmiyyetin bu en tabiî gidişine yol açmak bulunduğu, İslâm nizâmına âid en umûmî umdeler cümlesindendir. Mukaddes ve Muazzez dînimizin (Şerîatımızın) sevketdiği en umûmî düstur ve kâidelerden biri bu olunca, tembellik veya ümitsizlik sâikiyla köşede — bucakda lâfla veya yiyip içmekle veyahut bazı dinî merâsimlerle ömür harcayanlar; ve sonra da İslâm adına bilgiçliği kimseye kaptırmayıp, O'nu inhisarları altına almak sevdâsındakiler, şeytanın maskarası oldukları gibi, hesâb günündeki mes'ûliyetleri de pek ziyâde olacak zavallılardır.

● «Bu dînin sâhibi Allah'dır» deyip, miskinlik ve tembelliklerine bînemaz özrü kabilinden kılıflar hazırlayanlar, etraflarındaki gençleri de idlâl ve iğfâl etmektedirler. Ehl-i sünnet müslümanlarının itaatle mükellef oldukları kumanda zinciri, Allah'ın Resûlüne vâsıl edici O bulunduğu halde, sahâbîler, tabiîn, tebeitâbiîn, müctehidîn (eimmei erbaa) ve etbâıdır. İtaatla mükellef olduğumuz bu kumanda zincirinde hangi kademe hangi zamanda, ve nerede, «Bu dînin sâhibi Allah'dır.» hükmünü şu veya bu tâğût rejimleri önünde zelil, rezil ve hakîr yaşayıp sürünmeye bir ma'zeret olarak ileri sürmüş, ve dolayısıyla tembel ve miskin yaşamışdır.. 1400 senelik tarih meydanda olup, i'tilâ devirlerinin, çalışıp ter ve kan döken müslümanların elinde yaşandığı apaçık ortadadır. En basitinden bir misâl vermemiz îcâbederse, Avusturya kralları sadrazamlara denk kabûl edildiği cihetle, Devlet-i Âliyye'de halîfe-i müslimîne muhâtab olma şerefinden mahrûm bulunurlardı. Ama bugün, başvekillerle değil de, hâriciye vekilleri tarafından tayyareye bindiriliveren başvekil efendiler kimin?.. Apaçık görülüyor ki, dün aynı makâmıyla altta olanlar, bugün aynı makamların üstte kullanıyorlar!.

● Ve hâlü keyfiyeti, Dünya gazetesinin solcu bir yazarı bile, Dr. Lütfi Doğan'ın üstündeki köşeden, 10. 5. 1978 de şöyle itiraf zorunda kalmışdır:

«... Daha İstanbul'un fethinde Fatih'in top döktürdüğü bilinmiyor mu?.. Sonraları öteki padişahlar, zamanın en büyük top döküm ustalarını İstanbul'a toplamışlar, keferenin kalelere çekilip direnmelerini kırabilmek için yeni top tipleri, fakat daha önemlisi (mühimi) yeni bir savaş (harb) teknolojisi geliştirmişler..»

«... Türkiye gerçekden ulusal (millî) ve bağımsız (müstakil) bir savunma stratejisi ve kavramı (mefhûmu) geliştirmek niyetindeyse, tarihden aldığı şu dersi hiç göz önünden ırak tutmayacak...»

Evet, ne o, fiil çapında değil de nazariye çapında da olsa, yarım asırdır küfürnâmeler yazılıp çizilen Devlet-i Âliyye siyâsetini, 500 sene geriden mi takdir ediyoruz?.

Ve cümhûriyet cicibeyleri AMBARGO kaldıracak!

İki cümlemizi tekrarlıyalım: «Hakka, hakîkata ve ecdâda ters gidildiği günden beri, Türkiyedeki siyâsî, iktisadî, içtimâî ve hukukî her iş, tam bir rezâlet resmeder olmuştur...»

Dediler Dedik Ki

Kemalizm üzerine çeşitlemeler

SPORDA KEMALİZM!

Geçen hafta içinde, üç senedir Bisiklet Federasyonu Başkanlığı yapmakta olan gazeteci Ergun Hiçyılmaz bu vazifesinden istifa etti ve istifası vesilesiyle gazetecilere verdiği beyanatta «kemalist bir anlayışta sporcu yetiştirmek için gayret ettik» şeklinde bir cümle sarfetti. Bu cümle bassaten, TRT'den kitlelere duyuruldu. Dinleyenlerin uzun yıllardan beri duymadıkları bu, «kemalist spor» deyiminden neyin kastedilmekte olduğunu anlayıp anlamadıklarını bir âmme efkârı yoklamasıyla tesbit etmek ne kadar faydalı olurdu, yapılabilseydi...

23 Mayıs günlü Cum. gazetesinde Prof. Velidedeoğlu ile yapılan bir mülâkat yer alıyor ve bu mülâkat okuyucuya Velidedeoğlu'nun ağzından «Atatürk ideolojisinin ne olduğunu aydın geçinen bir çok kişi bilmiyor» iddiasıyla takdim olunuyordu. Velidedeoğlu son günlerde M. Kemal'in, «bir siyasi vesika yığını» olan NUTUK isimli eserini uydurmacaya çevirmişti. Kendisini bu tercümeye iten sebebi şöyle açıklıyor, Velidedeoğlu:

«Biliyorsunuz Atatürk, kendisinin gerçekleştirdiği dil devrimine değin çok eskimiş bir Osmanlıca ile konuşur ve yazardı. Söylev de bunun etkisinde yazıldığı için sonraki kuşaklar bundan gereği gibi yararlanamadılar. (...) Bu noktada

«Üniversiteler fesat yuvası, bilim adamlarının hepsi haindir»

boşluk bulan gençler yabancı ideolojiler konusunda ellerine geçen kitapları okudukları halde Atatürk'ün düşüncelerini kaynağından, yani doğrudan doğruya Söylev'i okumak suretiyle öğrenemiyorlardı.»

Şimdi bu ifadenin doğruluğunu kabul edelim ve kendi mantığıyla Velidedeoğlu'na cevap verelim: Bay Prof., mâdem ki böyle bir iddianız var, öyleyse dil devrimi dahil, bu milletin, İslâm'ı kendi öz kaynaklarından öğretmek yolunu vurmak isteyenlerin bir korkunç tertibidir. Sırf bu neticenin elde edilmesi; İslâm'la temasa geçilmesin de, ne ile, hangi kültürle temasa geçilirse geçilsin düşüncesiyle doldurulan meşrutiyet ve cumhuriyet nesli elbette ki İslâm'ın bu kadar uzağına düşeceklerdi.

Ama, bizim için asıl dikkati çeken husus şu olmalıdır ki, bir kemalist dahi can çekişen bir ideolojiyi müdafaa etmek için didinirken; müslüman, kendine kurulan tuzaklardan hâlâ habersiz.

VE «ATATÜRK'ÜN İZİNDE»

27 Mayıs 1978 günlü Cum. gazetesi ise, Yalçın Pekşen imzasıyla bir mizahi yazı neşrediyor, atatürkçülüğün hangi kertelere vardırıldığını, Atatürk'ün nelere ve kimlere kılıf yaptırıldığını isbat

endişelerini anlatacak
DEMİREL «Atatürk'e gardrop devrimcisi diyen, bu hükümetin başıdır»
● AP Meclisi Başkanlık Divanı toplantısında

etmek için şunları ileri sürüyordu (yalnız, yazar her nedense, sadece muhalefettekilerin atatürkçülük anlayışları üzerinde durmuş, hükümettekilerin fikirlerini zikretmemiş..):

«Ülkemizde bir çok fikir ve hareket akımı olmasına karşın siyasal partiler, parti dışı örgütler ve kişiler bir noktada kenetlenmişlerdir. Bu ortak nokta Atatürkçülük'tür. Söylenenlere göre herkes Ata'nın izinden yürümektedir. İşte örnekleri:

— Memleket batıyo.. Hükûmatın başı olayların altında ezilmiştir. Gardeş gavgası aldı yürüdü. Gıtlık ve garne devri geri geldi. Bakın ben size bi şee söylim. Atatürk'ün yolundan ayrılmak mümkün değildir. Partimiz Ata'yı adım adım izlemektedir. Samsun'a da bunun için geldik. Şimdi Atatürk'ün heykelinin altında bu tekbir sesleri neden duyuluyor? Çünkü Atatürk'ün izindeyiz de ondan. Atatürk solcu değildi. «Gomünizm her görüldüğü yerde ezilmelidir» demiştir. Biz de demişiz? «Gomünizm ezilmemeli midir demişiz?» Binaenaleyh Atatürk'ün izindeyiz deel mi? Valla Billa Atatürk'ün izindeyiz, inanmazsanız verin Kur'an'ı öpilm.

— Muhterem din kardeşlerim. Allahın selâmı üzerinize olsun. Önce Cenabı Allah'tan niyaz eder, beni dinlemek lütfunda bulunan din kardeşlerime şükranlarımı sunarım. Bilindiği gibi partimiz evelallahın izniyle Atatürk'ün izinde olup lâyık bir partidir. Lâyiklik Cami'de Allah demeyi yasak etmemiştir. Biz Atatürk'e değil, 19 Mayıs'a karşıyız. Bir de şeriata karşı değiliz. Zaten Atatürk ne demiş «maarif sistemimizde imamların da lâyığını vereceğiz» buyurmuştur. Bu emre uyarak din yolundan ayrılmadan ağır bir iman sanayii kurulmalıdır.

— Ey Türk budun töre ve kendine dön. Dâvadan döneni de vur. Memleketi önce solculardan sonra herkesten kurtarmak lâzımdır. Bunun da tek yolu Atatürk'ün izlediği yolu izlemek ve memlekette bulunan herkesi denize dökmektir. Atatürk ne demiştir: «Ne mutlu Türküm diyene» dediğini açıkça beyan etmiş bulunmaktadır. Bu yüzden atalarımızın törelerine sahip çıkıp Atakurt'un pardon Atatürk'ün izinde.. (Hoop beyler ateşi kesin de sözümüzü bitirelim)

Ak Yıldız MENSUCAT
KİLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA: Çakmakçılar, Tarakçılar Cad. Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
☎: 26 55 26
EŞ, DOST VE MÜŞTERİLERİMİZLE BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN MÜBAREK REGAİB KANDİLLERİNİ TEBRİK EDERİZ.

Fetih Bayramı üzerine

Marksist —kemalist Cum. gazetesinden marksist İlhan Selçuk daha önce de yaptığı gibi, Fetih mefhumuna hücum tazeliyor, içindekileri kusuyor ve böylece çağdaşlığını isbatlamaya çalışıyor. Fetih için «bu eylemin İslâm hukukunda yeri vardır, çağımızda yoktur!» diye bir iddia savurup, ahkâm kesiyor. Biz de kendisine aynı İslâm hukuku gereğince meselâ İslâm'ın hükümlerini reddedenlere mahsus ve hakikatı örtmek mânasında kullanılan «kâfilliri» terimiyle cevap versek, acaba» «sizin tavsifiniz beni ilgilendirmez, o zaten çağdışı bir sözdür, ben ise çağdaş bir insanım» mı diyecektir?

Türkiye'deki İslâmcı güçler Fetih bayramları yapmakla meğer ne kadar da çağdışı olmuşlar!. Zavallı marksistlerin elinde mantık sefaletlerini göstermek için aşağılayıcı bir sıfat olarak tek çağdışı kelimeleri var ki, onu söylediler mi, akan sular durur, âdeta.. Bakalım, 1 Haziran günlü yazıda ne herzeler var:

«Osmanlı; Kavuğunu sallıyarak, palasını savurarak, bir adım ileri, iki adım geri, fetih politikası gütmüş. Fetih başkasının toprağını savaşla ele geçirmektir. Bu eylemin, İslâm hukukunda yeri vardır; çağımızda yoktur. Yirminci Yüzyılın sonlarını yaşayan bir Türk'ün geçmişin fetihlerine özlem duyması gülünçtür. Bilim uzaya tırmanıyor; Ay'a ayak bastı insanoğlu. Bilimden yoksun bir yönetimle halkını besliyecek üretimden yoksun bir düzende yaşayan Türkiye'nin Başbakanı yabancı diyarlarda borç ararken, ülkemiz 70 sente muhtaçken, fetih gösterileri düzenliyerek kendimizi avutmaya çalışıyoruz.

Fetih mitingi de, fetih özlemi de, fetih bayramı da çağımıza ters düşmektedir.

Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet'in Silâhlı Kuvvetleri, fetih ordusu değildir: ulusal savunmanın askeri gücüdür. Osmanlı'nın çerisiyle Cumhuriyet'in askeri arasındaki ayırım budur. «Fetih» ile «Ulusal Savunma» ve «Mülk» ile «Yurt» arasındaki kavram ayrılığını vurgulamak gerekir. Mülk, fethedilen topraktır; yurt ise fethedilmez, savunulur. Yurt savunması ile fetih kavgası arasında ilişki yoktur.»

Şu mantık sefaletine bakınız ki, bir fetih neticesinde yurt edinilen toprağın müdafaasına (evet) diyor da, o toprağın elde ediliş şekline (hayır) diyor.. Mâdem ki öyle, çek git, buradan!..

İstanbul'un fethi kutlanmamalıymış.. 6 Ekim (İstanbul'un işgâlden kurtarılış günü olan tarih) kutlanmalıymış!.. İstiklâl savaşının şehidleri fetih anlayışına karşı imişler.. Yani, hem İslâm'a karşı hem de şehid (!) imişler... Bu saygısız ifadenin sahibine deriz ki, belki onlara kumanda edenlerden niceleri İslâm'a karşı idi, (ki, bunu sonra gösterdiler de..) Ancak, o savaşlarda ölenlerin de eğer İslâm'a karşı oldukları iddia olunacaksa, bilinmelidir ki o zaman onlara şehid denilmez, «müteveffa» denilebilir! Bay Selçuk hiç olmazsa kelimeleri terimleri fikir namuskârlığına riayet ederek kullanmalıdır. Yazı şu herzelerle devam etmektedir:

«İstanbul Belediye'sinin Fetih Bayramı düzenlediğini, «Askerî ve mülki erkânın» törenlere katılıp nutuklar attıklarını ve birlikleri denetlediklerini gazetelerde okudum.

Türkiye'de Anayasa vardır. Buna göre isteyen 29 Mayıs'ta Fetih Bayramı; isteyen 1 Mayıs'ta Emek Bayramı yapar. Bu gösteriler, yasaların özel ve tüzel kişilere verdikleri haklarla gerçekleşir. Cumhuriyet devletinin yasalarında «Fetih Bayramı» diye bir resmi gün yoktur. Durum böyle olunca, kamu kuruluş ve görevlilerinin katılacakları tören ve gösteriler ancak resmi bayramlar olmalıdır.»

Eceli gelen

Geçen hafta, Kars'ta dört camie bomba konuldu. Ölen veya yaralanan olmadı ama, elbette ki, Kars'ta olup bitenlerin hangi raddeye gelmiş olduğunu anlatmak için bundan daha düşündürücü bir örnek bulunamaz her halde.. Günaydın gazetesinin «Günaydın»cısı olan Çankaya senatörü 1 Haziran günlü yazısını bu mevzua tahsis etmiş.. Camilerin bomboş bırakılmasına münçer olan frenkperestlik hecmelerinin her birisinin tâvizsiz müdafii olan yazar, burada gerçekten de camiin bombalanmasına mı üzülmüştür, yoksa kendi düzenlerine kuzu—kuzu itaat eden müslümanları tahrik etmenin bir gün kendilerine de zarar verecek kadar büyük ve şümullü neticeler devşireceğinden mi korkuyor, ne? Her ne sebeple olursa olsun, bu alçak tecavüze karşı çıkması yine de memnuniyet vericidir. Çankaya senatörü hülâsaten şunları söylüyor:

«Eceli gelen it cami duvarına pisler» diye bir atasözümüz vardır. Bu, tahammülün bittiği noktanın işaretlenmesidir. Edepsizliklere, hakaretlere, haksızlıklara «iyi olur inşallah» diyerek dayanan halk, böyle bir noktaya varıldığı anda hoşgörüyü, tahammülü terkeder.

Kars'ta dört camiye bomba atıldığı haberini okuyunca çok kimse gibi biz de «itin eceli geldi» demekten kendimizi alamadık.

Halkımız mukaddeslerine içtenlikle bağlıdır. Camiler de halkımızın mukaddeslerindendir. Din adına gösterilerek girişilen çirkinliklere karşı çıkanlarımız bile, camilere karşı girişilen edepsizlikleri ve yapılan saldırıları hoşgöremezler. Camiye saldırı halkımızı canevinden yaralar, tahammül biter, yerini saldırgana karşı nefret düşünceleri alır. Halkın nefretini toplayanlar ise saldırıya devam etmek şöyle dursun, yaşama olanağını bile bulamazlar.

Bu hususa, bakanlığın inandırıcılığı yönünden aldığı yaraları gözönünde bulundurarak önemle parmak basıyoruz. Halkın, camilere bomba koyacak kadar sapıtmış olanlara tahammül gösteremeyeceğini bildiğimiz için koruma önlemlerinde dikkatli davranılması gereğini vurguluyoruz.

Bu konudaki dosyayı da failî meçhul olaylar dosyası arasına almak, halkın inançlarını istismar etmek isteyenlere daha büyük olaylar çıkartmak olanağını verebilir.

Halkımız, hangi düşünce ile olursa olsun, mabedine saldıranın peşine düşmez, cami bombalayacak kadar bilinçsizleşmiş çılgınlıklardan hiç bir hayır gelmeyeceğini bilir.»

UĞURLU KUYUMCU
SABRİ ÖZPALA
Kapalıçarşı, Kuyumcular Cad. 69-71 - TEL: 27 59 61
EŞ, DOST VE MÜŞTERİLERİMİZLE BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN MÜBAREK REGAİB KANDİLLERİNİ TEBRİK EDERİZ.

ÖZŞAH
ÖRME SANAYİİ
Merkez : Yeşildirek Sultanmektebi Sk. Sigorta Han Tel: 27 89 03
EŞ, DOST VE MÜŞTERİLERİMİZLE BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN MÜBAREK REGAİB KANDİLLERİNİ TEBRİK EDERİZ.

yol

yol oldur ki doğru vara..

«Cümûdiye» parçalansın mı?

Selâhaddin Eş ÇAKIRGİL

Hayır, **«cümûdiye parçalansın mı?»** deyince, sakın, Fransa'nın Güney Kutbu'ndan sürükleyip, Arabistan çöllerinde eritmeyi tasarladığı ve bunun için de milyarlık yatırımlara giriştiği **buzdağ**larının parçalanması teşebbüsü üzerinde duracağımı zannetmeyiniz.

Fâkir, Türkiye'deki İslâmî hareketin parçalanması ihtimali üzerinde durmak istiyorum. Ancak, **parçalanma** deyiminden de, hemen çeşitli sahalardaki vasıtaların çoğalmasını anlamamalıdır. Yani **gazete, mecmua, parti, dernek, teşkilât, vs.** sahasındaki artmalara karşı çıkmak gibi bir düşüncede olmamalıyız. Zira, vasıtaların çokluğu, eğer temel **hedeflerde birlik** varsa, daha **makûl** olanın, **daha ehliyetli ve daha lâyık** olanın seçilmesi için bir vesile de olabilir. Binaenaleyh tehlikeli olan, bu çoğalma değil vasıtaların gücünün fikrimizin gücünden üstün zannedilip, ona ağırlık verilmesi ve vasıtanın ne pahasına olursa olsun korunması temayülünün zihinlerde yerleşmesidir!

Geçenlerde, bir derginin idarehanesinde sohbet ederken bir kardeşimiz şöyle bir görüş ortaya attı.

«— Türkiye'de müslümanlar kemalist düzenin şemsiyesi altındadır. Binaenaleyh, kemalizme karşı çıkmaları kendilerini tehlikeye maruz bırakmaktan başka bir şey olmayacaktır.

Şöyle cevaplamak zorunda kaldım:

«— Eğer, mes'ele, müslümanın müslümanca yaşaması değil de, her ne pahasına olursa olsun yaşaması ise, o zaman kemalizmin iç bünyesinde nasıl kendini eritip varlığını devam ettiriyorsa, karşılaşması muhtemel başka tehlikeler karşısında da — bu usûl geçerliyse -o zaman, yeni hasımlarının şemsiyesi altına da girer, olur—biter!..»

Evet, biz önce temel prensiplerimizi kesin çizgilerle ortaya koymalı ve ondan sonra elbette ki, ölçülü kontrollü, disiplinli bir şekilde ilerliyerek, yeni merhaleler almak yolunu açmaya çalışmalıyız.

Kendimize hayat hakkını, düşmanlarımızın lütuflarından imbikleyecek değiliz. Bu, zaten elde edilmiş olanı tekrar elde etmek gibi bir abesle iştigalden başka bir şey değildir ve ancak esirlerin ruh hallerine yakışır. —**Hepimiz müşahede ettiğimiz için — Türkiye'yi örnek gösterecek olursak, rahatlıkla iddia edebiliriz ki, müslüman bugün burada bu durumdadır. Biz, müslüman insanlar olarak,** Allah'ımızın bize tanıdığı, korumaya mecbur olduğumuz, ve fakat kefere ve müşrik düzenlerinin baskılarıyla üzerinde ipotek bulunan haklarımızı elde etmenin yollarını zorlamak mecburiyetindeyiz, yoksa bir takım vasıtaları kurtarmak sevdâsında değiliz..

Varmak istediğimiz hedef açıktır. İnancımızı en küçük bir parçasının koparılmasına, atılmasına asla rıza göstermeksizin, hayata bütünüyle hâkim kılmak.. Öyleyse, bu ulvî ve kudsî hedefe giderken bizi bekliyen bir takım tehlikelere karşı teyakkuz halinde bulunmak icabettiği gibi küfür sistemlerinin hammallığını ve muhafızlığını yüklenmemek, zorundayız da..

Unutmayalım ki, çarpışan iki hasımdan yenilen taraf, geri çekilirken, galip hasmına, faydalı olabilecek hiç bir şey bırakmamak için her şeyi tahrib eder. Bu, **mücadelenin kanunudur.** Biz Türkiye'de böyle bir mücadeleyi biri Moğol istilâsında, diğeri de son asırda, iki defa esaslı surette kaybettik. Moğol istilâsında manevî bir perişanlık içine düşmedik ama son istilâdan herşeyi kaybederek çıktık. Öyle ki, hemen bütün değerlerimizin tahrib edildiğinin acısını hissedemiyecek kadar ağır bir **anestezi, narkoz (hissizleştirme ve uyutma)** ameliyesine, tâbi tutulmuşcasına, bütün olup bitenlerin mahiyetini dahi kavrıyamaz bir hale geldik. Şimdi çoğumuz, içi boş camilere veya bir tarihî eserin kitâbesine baktığımız zaman, dahi bize söylemiyen ve fakat gizli feryâdını asûmana yükselten korkunç bir hançer yarasının izlerini görmekteyiz ya, olup bitenlerin mahiyetinden bütünüyle **hâlâ haberdâr değiliz.** Düşününüz ki, bir hastanın vücudunda bıçak yaraları, ameliyat izleri, dikiş yerleri var.. Ve oldukça da büyük.. Karşınızdaki adam da devamlı olarak size bir takım sancılarından, acılarından, ızdırablarından, buhranlarından, huzursuzluğundan, cinnet getireceğinden bahsediyor! Biz de adamın suratına bakıp—bakıp, **«evet, rahatsızsın ama, senin rahatsızlığının sebebini kimse bilemez»** dersek, nasıl bir durum çıkar, ortaya?. Halbuki biraz dikkatlice bakacak olursak, derhal anlarız ki, adamcağız büyük bir kalb ameliyatı geçirmiştir, akciğerlerde tüberküloz vardır, iyi hava **ve yeterince oksijen alamamakta, böbrekler faaliyetini yapamamakta, kanı iyi süzemediği için idrar kana karışmakta,** vücud **üremi** hecmeleri içinde kıvranmakta, başta **beyin** olmak üzere bütün uzuv ve hücreler, temiz kan bulamadığı için normal çalışamamakta.. Kısaca **bir kan zehirlenmesi tablosu ile karşı karşıyayız!**

Bugün Türkiye de bu durumdadır. Çok kötümser ve karamsar bir tablo çizdiğimiz zannolunmamalıdır. Gerçek budur ama ümidsiz olmaya da mahal yoktur. Zira Türkiye'de bugün bir de **İslâmî Hareket** vardır ve bu zamana kadar ki, bütün yıkıntıların molozlarını temizleyecek bir **şûur** ve **idrâk** içinde gelişmektedir!. Ne var ki, bu harekete gönül vermiş olanların kendi aralarında bir irtibat kopukluğu mevcud olduğu gibi; şahsî, hesaplar, siyasî, liderlik ticarî rekâbet veya sair ihtiraslarının zebunu olanların yolu tıkama gayretleri yüzünden müşterek bir hareket teessüs ettirilememektedir.

Bu hal, bizim camiamızın en büyük zaafıdır ama, bir bakıma bizim için bir avantajdır da.. Çünkü, bu halin ortaya çıkardığı kırgınlıklar yüzünden bizim dâvamızın potansiyeli meçhul kalıyor! Türkiye'deki İslâmî Hareket bugün bir **«cümûdiye»,** bir buzdağı gibi, azıcık bir bölümü su üzerinde gözüken, muazzam bir kısmı ise suyun altında bulunan ve herkesin ona toslamaktan korktuğu bir güç olarak ortada durmaktadır.

Biz bu cümûdiyenin tamamının su yüzüne çıkmasını hiç değilse şu anda faydalı görmeyenlerdeniz. Çünkü bu, su altındaki kısmın mahiyeti ve gücü aşağı—yukarı hepimizce bilinmektedir ama, hasımlarımız tarafından bilinmemektedir. Su altındaki o, mahiyeti meçhul potansiyelin verdiği korku yüzündendir ki, su üstündeki küçük bir parçamıza dahi şiddetli taarruzlar yapılamamaktadır. Yapılanlar ancak, su üstündeki kısmı kendi içinde parçalanmaya ve kararsızlığa sevkederek, bu iç çatışmanın su altındaki kısma da tesir etmesi ümid ve hesabına dayanmaktadır. Bu yüzden de bizim hareketlerimizle mahkûm etmenin yollarını arayan İslâm—dışı düzenlerin ve oyunlarına gelmemek zorundayız.

Bir tarihte bir marksistle samimî bir sohbette bulunmuştum da, ona, ordunun, emniyetin, adliyenin, maarifin, ticarî hayatın içindeki onca taraflarına rağmen hâlâ niçin ihtilâllerini yapmakta tereddüt ettiklerini sormuştum. Verdiği cevap şu idi:

«— Evet, bahsettiğin sahalarda gerçekten de güçlüyüz, teşkilâtlıyız ama, şu cuma ve bayram günlerinde camileri dolduranlar yok mu, onlar hiç bir zorlama olmadığı halde, kendiliklerinden oraya gittiklerine göre, son bir hesaplaşmada bunlar sizin ihtiyat kuvvetlerinizdir ve içinizden biri «bu kâfirleri kesmek sevaptır» diye onlara bir öncülük yapsa, bu yobazlar bizi tavuk keser gibi boğazlayıverirleri Bizim korktuğumuz biricik güç budur!» demişti.

Düşündüm ki, biz bu cemaatin hareketsizliğinden yakınırız ama, Allah bu cemaati o haliyle bile İslâm—dışı güçlere nasıl bir heybet içinde gösteriyor!. Bir an durdum ve **«hasmınınızı iyi tesbit etmişsiniz, gerçekten de öyledir»** dedim.

Vaziyetimiz bu merkezdedir. Hattâ senede bir—iki defa bizim camiimize koşan, bayramımıza ortak olan, onun dışında İslâm'la alâkası bulunmayan kesimler dahi son bir hesaplaşma anında, kemik bıçağa dayandığı zaman muhtemeldir ki, bizim ihtiyat kuvvetimiz olarak bizimle aynı cepheye gidecektir.

Binaenaleyh, aramızdaki ufak—tefek mes'elelerimizi büyütmeden, birbirimizle çatışmanın yollarını aramaksızın, telif edici, birbirimizi, (temel tercihlerde birleştiğimiz kimseleri) müsamaha ile karşılayıcı bir tavır takınmaya mecburuz! Yoksa, ufak parçalara ayrıldık mı, bu cümûdiyye'den kimse korkmaz... Daha doğrusu ortada cümûdiye değil ufak buz parçaları kalır ki, o da hafif bir sıcak çatışma zemininde eriyiverir.

Hedeflerimize varmakta meskenet ve mezelletli tevekkülü saymaktan kaçınmaya mecbur olduğumuz kadar, acele netice almak hasîsliğine de düşmemek zorundayız da.. Takdir ve tasarruf Allah'a aiddir, bizden ancak gayret ve tebliğ..

Bir bu eksikti...

Kıbrıs, Türk dışsiyasetinin önünde duran en büyük engel ve mes'ele olarak hâlâ dururken, Kıbrıs Türk kesimindeki huzursuzluklar da artmaktadır. Türkiye'deki komünistler Türk Ordusunun adaya bir «işgalci» olarak gittiğini iddia eder ve bu iddia da Kıbrıs'ta **«Faşist ordu, çık dışarı!»** sloganlarıyla ve duvar yazılarıyla ma'kes bulurken, Kıbrıs'ın eski liderlerinden ve yaman bir **kemalist** olan ve aynı zamanda İslâmî değerlere düşmanlığıyla da bilinen Dr. Fazıl Küçük sahibi olduğu gazeteden Türkiye'ye ateş püskürmekte Fazıl Küçük, Türkiye'den Kıbrıs'a götürülüp iskân olunanların geri çekilmesini isteyen yazılar yazıyor ve bu tavrıyla Kıbrıs Türkleri arasında taraftar da kazanıyor.

Bu mes'eleye sonunda Günaydın'ın «Düdüklü Tencere»si de 28.5.78 günlü yazısında temas etmek ihtiyacını hissetti. Yazısında hülâsaten şunları söylüyordu,

«Kıbrıs'tan gelen haberler hiç de iç açıcı değil.. Rumların yapmak istediğini biz kendi kendimize yapıyoruz. Şehit kanlarıyle üstünlük sağladığımız, uğruna milletçe büyük sıkıntılar içine düştüğümüz ve hâlâ da içinden çıkamadığımız Yeşilada'da oraya yerleşen Türkiyeli göçmenlere karşı son aylarda büyük bir tepki baş göstermiştir. Aslında aynı kandan da olsa herhangi bir yerde bir toplum içine yeni katılanlara karşı dalma tepki duyulur.

Kıbrıs'a yerleşmeye gidenler kuşkusuz Türkiye'de mevcut olan birtakım suç fiillerini de götürmüşlerdir. Bu bir gerçektir. Örneğin adada hırsızlık, ırza geçme dolandırıcılık, sahtekârlık, yaralama, soygun gibi suçlar yokken birdenbire olaylar meydana gelmiştir. Üst-üste çıkan olaylar bardağı taşırmış ve sonunda Türk toplumunun eski ve emektar liderlerinden Dr. Fazıl Küçük sahibi bulunduğu gazetede kaleme sarılarak:

-Türkiye'den gelen göçmenleri istemiyoruz! kampanyasını başlatmıştır. Dr. Küçük ısrarla adada kötülük saçan göçmenlerin Türk hükümeti tarafından geri çekilmesini önermektedir. Bu haber son 72 saat içinde bütün dünya basınında akisler uyandırmıştır. Rum ve Yunan gazeteleri Kıbrıs'ta Türkler arasında ikilik ve kavga çıktığını yazmaktadır.

Şimdi eğri oturup doğru konuşalım. Buradan Kıbrıs'a göç edenler arasında kötü niyetli kişiler bulunabilir. Bunlar Kıbrıs Türkünün alışık olmadığı suçları da işleyebilirler. Ama bu suçları işleyenler kanun takipçileri olan polis ve mahkemeler tarafından özellikle serbest mi bırakılmıştır?

Anlayış, birlik ve beraberliğe ihtiyacımız olduğu bir dönemde düşmanlarımızın ekmeğine yağ sürmenin âlemi var mı?»

Biz de şunu ifade edelim ki, Kıbrıs Türkleri'nin bu tavrı ne ise, Anadolu insanının tavrı da aynı mahiyette, «bunlar ne Türk, ne müslüman.. Bunlar rumlaşmış, hıristiyanlaşmış kimseler.. Bunların arasında yaşanılmaz! şeklindeki sözleri hele terhis olan mehmedçiklerden işitmek pekâlâ mümkün..

KOÇALLAR TİCARET KOLL. ŞTİ.

Unkapanı, Yeni Gıda Sitesi 11 ci Sok. No. 155 - 156
Telefon: 26 87 12 - 22 55 07

EŞ, DOST VE MÜŞTERİLERİMİZLE BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN MÜBAREK REGAİB KANDİLLERİNİ TEBRİK EDERİZ.

İŞTE LÂİK EĞİTİMİN İMALÂTI! Küçükköy (İstanbul)'daki Vefa Poyraz Lisesinin orta kısım öğrencileri polisle çatıştı, taşla yaralanan — polisler oldu. Yaralı polisler «bacak kadar çocuklar bizi ne hale getirdi!» diye ağladılar. Çocuklar tomsonlu askerlerin gelmesiyle durduruldu ve «biz bir şey yapmadık!» diye gözyaşı döktüler. Anarşiyi idâmla hapisle önleyeceğini zanneden bedbahtlar bilsin ki, şişeleri kırarak içkiyle mücâdele edilmez. Asma'nın kütüğünde daha milyonlarca şişe şarap var.. Mesele, onu şarab haline getirmemekte..

Konya hadiseleri

Millî Selâmet Hareket'inin 29 Mayıs'ta Konya'da tertib ettiği Fetih Mitingi tahminlerin üzerinde büyük bir alâka toplayıp, İslâm düşmanlarının yüreğine korku salacak raddelere varan tezahüratla neticelendikden sonra, hiç de beklenmiyen bir hadise meydana gelivermiştir! (yahut da getirilivermiştir.)

Anadolu'dan gelen ve yüzbinleri bulan insanların miting sonunda Mevlâna türbesini ziyaret ve Sultan Selim camiinde de ikindi namazlarını edâ etmek için toplu o mezkûr mahalle doğru topluca yürümeleri POL—DER'li polislere bu fırsatı verdi.

İşte böyle bir durumdan faydalanmak için, zaten fırsat kollayan düzen'in POL—DER zihniyetli çanak yalayıcıları namluları konuşturdular. HASAN SÜREL isimli 17 yaşında bir genç abdest alırken, polis kurşunlarıyla katledildi. Galeyana gelen halk kitleleri POL—DER'lileri taşa tuttu hadise mahalline sevkedilen askerî inzibat kuvvetleri ve bir kaç top arabası ile kitleler sindirilmek, daha doğrusu geniş çapta kanunsuzluklara itilmek istendi ama muradlarına eremediler. Çünkü mitingten dağılan o kitle bir kalabalık değil, cemaat olduğunu gösterdi ve bütün Konya'yı bir anda yağma ve sair tahrib hareketleriyle tarûmâr etmek mümkün ve böyle bir şeye tevessül edildiği anda emniyet kuvvetlerinin hiç bir şey yapamıyacağı da ap—açık ortada iken, kaatilleri ve uşaklarını lânetliyen bir kaç nümayişten öteye hiç bir hadiseye meydan verilmedi. Yoksa, ikinci bir Malatya veya Taksim katliâmının gerçekleşmesi işten değildi.

Hadise Türk matbuatında değişik şekillerde ele alındıysa da, MSP düşmanlığının bayraktarlarından olan Hürriyet bile, 1 Haziran günü «Bir günün hikâyesi»ni anlatırken, adeti olduğu üzere, hadisenin baş mes'ulü olarak yine MSP'yi ve Erbakan'ı gösterdi ama, galiba okuyucularını daha fazla «enayi» yerine koymamak için, 1 Mayıs'ta güzergâh—dışı yürüyüşe dahi değil, alenen icra olunan kanunsuzluklara Ecevit polisinin ve kısaca idare'nin «bütün hainlik nâralarını ve kanunsuz nümayişleri filme alıp tesbit edelim ama, müdahale etmiyelim, yoksa hadise çıkar!» zihniyetiyle davranmasını «akıllı bir siyaset» olarak gösterdiğini hatırlamış olmalı ki, hakperestliğini göstermek için, hikâyesinin son bölümünü şöyle tamamladı:»

«Ama için bir de aksi yönü var.

Dünyanın her yanından yüzlerce turist Mevlânâ'yı ziyaret için Konya'ya gelirken, taaa Erzurum'dan, Samsun'dan Kocaeli'den kalkıp Fetih Mitingine katılmak için Konya'ya gelmiş MSP'lilere «Hayır, sen Mevlânâ'ya gidemezsin» demek yakışık alır mıydı? Konya'daki idareciler de bunu yaptılar.

Konya'ya gelmiş olan MSP'lilerin Mevlânâ'yı ziyaretlerine (Binlerce kişi olduklarına göre, bu ziyaret elbette topluca olacaktı) hoşgörü ile bakılsaydı, Konya'da olay çıkmazdı.

Şu denilebilir: «Yasa, yasadır. Yasanın uygulanmasında hoşgörü yoktur...»

Aman efendim.. Bazı şeyleri «Demokrasinin tabiî gereği» sayıyoruz da nihayet bir inanç özgürlüğü kutsal da inanç özgürlüğü kutsal değil mi?

Hem, şu duvarlara yazılan yazılar, yasalara çok mu uygun? «Şeriat gelecektir», «Din devleti kuracağız» yazıları, Mevlânâ'yı ziyaret arzusundan daha mı masum? O yazıları duvarlarda, devlete meydan okur gibi dururken, devlet otoritesi Mevlânâ'yı ziyaret etmek isteyenler engellenerek mi ispatlanmış olacaktı?»

(Mahkeme Kanalıyla Aldığımız)

DÜZELTME

12.5.1978 gün —124 sayılı Sebil Gazetesinin 9 uncu sahifesinin sol alt köşesinde «ÖZÜR» başlığı altında yayınlanan Devlet Bakanı Dr. Lütfi DOĞAN'ın Kütahya'ya gelişlerinde Ulu Camiinde yaptığı Dinî sohbetin ve Kütahya Müftü Vekili Mustafa Kutlu'nun aslî görevine dönüşünün yanlış aksettirildiği görülmüştür.

Cuma namazını kılmak için Ulu Camie giden Devlet Bakanı Dr. Lütfi DOĞAN, ezân vaktine 20 dakika kala, Diyanet İşleri Bakanlığını tedvirle görevli Bakan oluşu nedeniyle cemaatin isteği ve Müftü Vekili Mustafa Kutlu'nun da dâvetiyle kürsüye çıkmış ve dinî sohbette bulunmuştur. O andaki vazifesi Müftü Vekilliği olan Mustafa Kutlu'nun vazettirmemek için uğraşması söz konusu değildir.

Yazınızda hışma uğrayıp, vazifeden alınarak başka bir vazifeye verildiği ifade olunan Mustafa KUTLU, esas görevi Tavşanlı Müftüsü iken Kütahya Müftülüğünü vekâleten yürütüyordu. Hakkari Müftüsü Fahrettin Âşık'ın naklen Kütahya Müftülüğüne tayiniyle beraber Mustafa KUTLU esas görevi Tavşanlı Müftülüğüne dönmüştür.

Yanlışları böylece düzeltir, din adamları ve cemaatin samimi istek ve ahenkli yaşayışlarına kaynağı sağlam haberlerinizle katkıda bulunmanızı dilerim. Saygılarımla. 17.5.1978

İdris ÇAĞLAR

ANARŞİ RAP

FİYAS

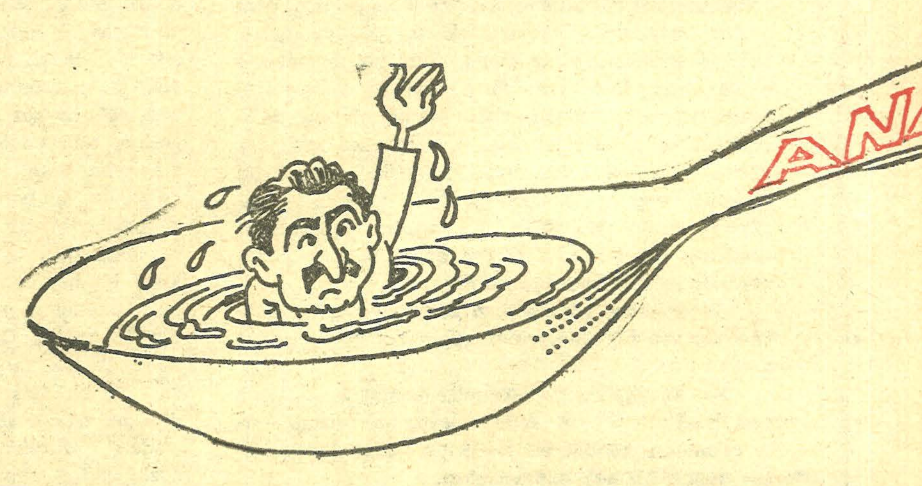

Geçen hafta, CHP Meclis Grubu, parti tüzüğünün değiştirilmesi için müzakere açılmasına karar verip vermeme mes'elesini münakaşa ederken, Hükûmet partisinin içindeki huzursuzluklar da su yüzüne çıktı. «Her gün bir kaç kişinin öldürüldüğü bir ülkede, Hükûmet partisinin böyle enti—püften şeylerle meşgul olması dahi başlı—başına bir müzakere mevzuu olmalıdır» diyen hınçlı ve kırgın milletvekilleri bulunduğu gibi, Ecevit'in yâr-i vefakârı Muammer Aksoy da «HÜKÛMET KURULDUĞU ZAMAN HAYATIMIN EN MES'UD EN BAHTİYAR ANLARINI YAŞAMIŞTIM ve BU, HEP BÖYLE GİDECEK, BİTMEYECEK ZANNETMİŞTİM. ŞİMDİ İSE — EĞER TEDBİRLERİMİZİ ALMAZSAK, İKTİDARIMIZIN TAM BİR FİYASKOYLA NETİCELENECEĞİNDEN KORKARIMI» demekteydi. Evet, iktidar cephesinde kesin bir panik havası var.. Gerek Ecevit, gerekse Özaydınlı'nın «bunlar anarşinin son çırpınışlarıdır. Yangın sönerken dumanı çok olur, merak etmeyin, her şey düzelecek» gibi uyutucu avutma yollarının tıkalı olduğu anlaşılmıştır. Muhalefetteyken, «Avrupa ülkelerinde, medeni dünyada siyasî sebeplerle bir tek kişi öldürülse orada hükûmet istifa ederi» diyen sanki Ecevit değilmişcesine, şimdi aynı Ecevit ülke sınırları dışında volta atmakta ve içerdeki kanlı çatışmaları görmezlikten gelmektedir. Taliin ne garip tecellisidir ki, dün Ecevit cinayetlerden şekvâcı olurken, Demirel başbakan olarak konuşuyor; Ecevit ve CHP'yi felâket tellâlı olarak suçluyordu. Şimdi ise aynı suçlamayı Demirel'e karşı Ecevit yapıyor ve Demirel'i «felâket tellâlı» olarak tavsif ediyor. Yani siyasî hayatımız tam bir kördöğüşü veya bir tahtırevalli oyunu!..

Ve Mayıs ayı bilânçosu; tam 66 ölü..

O Türkiye ki, 18 sene öncelerde, hepsi iki öğrenci yüzünden ihtilâl yapılmış ve o vaziyet ihtilâlin liderlerinden Türkeş tarafından kardeş kavgası olarak takdim olunmuştu. Şimdi ise bir günde 10 kişi birden öldürülüyor ve ünlü Yassıada düzmece mahkemelerinde bu iki

gence bedel olarak Menderes, Zorlu Polatkan gibi güzide üç memleket evl yüzkızartıcı bir cinayetle katledilmiş di.

Şimdi bir günde, memleketin ş şitli yerlerinde siyasî çatışma yüzünd 10 kişi dahi öldürülebiliyor da, ne e Millî Birlikçi kalıntıları, ne de «bir k nin siyasî sebeplerden dolayı öldürülm si istifayı gerektirir» diyen Ecevit cen larının kılları kıpırdamıyor, yüzleri kı mıyor!..

Daha doğrusu, kitleler kendi siy tercihlerini ve ideolojilerinin hayatla başkalarının hayatlarının son bulmas bağlamış vaziyette, ölümlerden medet marcasına, taraflar kendilerini ve hakl larını her gün yeni cenazelerle teyid tirmek sevdâsındalar.. Çünkü ölenle cenazeleri kapıldığı gibi, tâbut'un ar sından atılan nâralar, toplanan kala

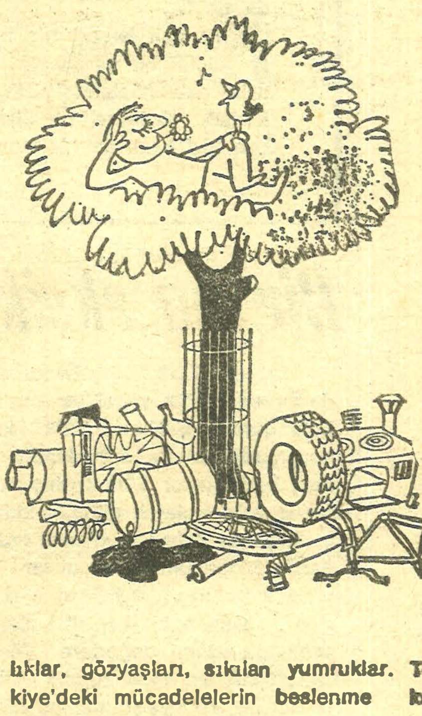

lıklar, gözyaşları, sıkılan yumruklar. T kiye'deki mücadelelerin beslenme k nağını teşkil etmektedir.

Ama kavganın içinde, hiç bir ta

RU:

SKO

ARŞİ

usta oğlu

ta olmayan masum insanlar ölünce onların kaderi, yalnızlığa daha bir itilmek oluyor.. Yani, onlara lâzım olan insan değil, cenaze!.. İnsan'a verdikleri kıymet, onun canlı oluşuna değil, ölü oluşuna göre belirtmekte.. İnsancılıkları da ancak, kendi ideolojilerinden olanlara insanca yaşama hakkı tanınması, diğerlerine ölüm!..

Geçen hafta, İstanbul'da, çeşitli anarşik hadiseler içinde, 12 yaşında bir kız çocuğu da çarpışan tarafların kurşunlarına hedef oldu ve fakir, kimsesiz bir kapıcı kızı olan Hülya Tekin, hastanede kalb ameliyatı geçiren annesinin yokluğunu kardeşlerine hissettirmemek için bakkala koşarken, evine bir daha dönemedi.

Anarşik çatışmaların içinde ölenlerin arkasından koparılan feryâdların ne kadar sûfî emeller için atıldığını Türk matbuatında hemen kimsecikler yazmazlar, ama, kalabalıkların uğultularına hep birden kulak kabartanlar, o nâralara tempo tutanlar bir hayli vardır.

Fakat, bir intibah mı nedir, geçen hafta bu teâmül bozuldu. Bir gazeteci her nasılsa, Milliyet'in bir köşeciğinde, insana buram—buram saygı tüten, çarpıcı bir doğruya işaret eden ve insana Yûnus'un

«Bir garib ölmüş diyeler, üç günden sonra duyalar

Soğuk su ile yuyalar, şöyle garib bencileyin..»

şeklindeki sessiz feryâdını hatırlatan şu haberi yazıverdi:

Çatışma sırasında olay yerinden geçerken kaza kurşunu ile vurularak ölen Hülya Tekin'in cenazesi ailesi tarafından sade bir törenle toprağa verilmiştir. Çeşitli çatışmalarda ölen sağ ya da sol eğilimli kişilerin, polise ateş ederken öldürülen kişilerin, banka soygunu sırasında vurularak ölen 13 yaşındaki ortaokul öğrencilerle kaldırılırken, küçük Hülya'nın cenazesinde ailesinden ve yakınlarından başka hiç kimse bulunmamış, olayı kınayan bildiriler yayınlanmamıştır.

Gerçeğe Dönüşmü, Sulandırmak mı ?

NASIL BİR MİLLİYETÇİLİK VE MİLLÎ GÖRÜŞ...

Mayıs ayının son haftasında İstanbul'da, Tarabya Otelinde bir toplantı vardı; Milliyetçiler Kurultayı.. Toplantı Aydınlar Ocağı tarafından tertib edilmiş ve memleket sathında çeşitli vesilelerle isim yapmış 200 kadar zevat dâvet olunmuştu. Ne var ki, matbuattan takib edebildiğimiz kadarıyla mezkûr toplantıya memlekette «İslâmcı» diye isimlendirilebilecek kesimlerden ve bu kesimin siyasî plândaki vasıtası olan MSP'den dâvet edilen veya edildilerse, iştirak eden olmamıştı. Hele ortalıkta, Zeyyâd Baykara gibi kişilerin «MSP'nin dahil olmayacağı bir Millî koalisyon» hesapları yapılırken, nasıl bir milliyetçilik veya millîlik ise, böyle muğlak mefhumların arkasına sığınılarak tertib olunan milliyetçiler kurultayı ve hele sonunda, etrafında birleşilmesi tavsiyesinde bulundukları MİLLÎ GÖRÜŞ'ün mahiyetini nasıl kavrıyabilirsiniz?

Evet, «milliyetçi» diye isimlendirilen çeşitli kesimlerin iştirakiyle tertib olunan böyle bir kurultayda «İslâm milliyetçi»lerinin bulunmaması, onların dâvet edilmemesi tabiî idi. Çünkü, İslâm milliyetçileri mantıkî ve imanî esasları objektif plânda da rahatlıkla müdafaa olunabilen bir milliyetçilik anlayışıyla onların arasında yer aldıkları zaman huzurları kaçacaktı. Onun için de, bu kurultay'da mason oldukları dahi ap—açık bilinen bazı prof.-lar, kavmiyetçiler, kemalistler, kapitalistler, ve hattâ bazı samimî müslüman kişiler vardı ama, «hayır, Türkiye'de illâ milliyetçilik yapmak gerekirse, bunun adı İslâm Milliyetçiliğidir. İslâm milletinden

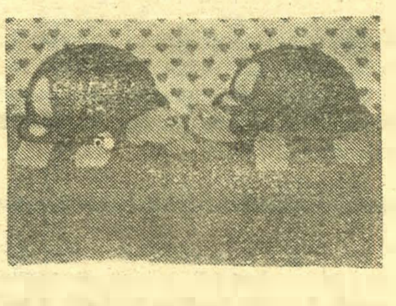

olanların yücelmesi dâvasını mücadelesinin nirengi noktası yapmış insanların benimsediği milliyetçiliktir.» Yoktu!.. Çünkü, çok affedersiniz, üryan avrat oynatıcısı bir Turan Güneş bile milliyetçi olarak çağrıldıktan sonra, İslâm milliyetçilerinin böyle bir toplantıda yeri olmamak gerekirdi. Keza, yaman birer kemalist ve resmî ideoloji mitosçusu olanların bile dâvet olunduğu bir yerde İslâm milliyetçisinin yeri mi olurdu?

Ama, işte böyle abur—cubur milliyetçilerinin, Türkiye'yi yarım asırdır hangi bâdirelere sürükledikleri ortada iken, şimdi «sil yeni baştan» edip, bir daha aynı sahneleri oynamaya kalkışmaları ve bu oyunların da kitlelere bir ümid ışığı yakmış olması ne kadar ibret vericidir!

Evet, milliyetçiler toplandı. İsrail'in hayranı, bir hukuk Prof. undan mason milliyetçilerden, kavmiyet milliyetçisine, kapitalist milliyetçiden solcu ve atatürk milliyetçisine varıncaya kadar nicelerinin etrafında toplandıkları görüşler bir beyanname ile amme efkârına duyuruldu. Bu beyannamenin katıldığımız ve tatbikının acilen zarurî olduğuna inandığımız kısımlarını aşağıda aynen vereceğiz.

Ancak, önce dikkatleri bazı noktalara çekmek istiyoruz:

1 — Prof. Süleyman Yalçın'ın «birbirimize müsamahalı davranmayı» tavsiye eden sözünün hemen arkasından gelen «hepimiz MİLLÎ GÖRÜŞ'te toplanmak zorundayız» sözü ile kasdolunan MSP'nin kendisini kamufle etmekte kullandığı ve herkes tarafından ne mânaya geldiği bilinen Millî Görüş müdür, yoksa bu terim sulandırılmak ve MSP'nin elinden bu silâh alınmak mı isteniyor? (ki, bize göre, öyle!..)

2 — Sentez, terkib demek olup, unsurları tez ve anti—tezdir. Bu ikisinin telifi, sentezi meydana getirir. Beyannâmenizde ifadesini bulan Türk—İslâm sentezi ne demektir? İki unsurun sentezinden bahsedebilmek için bunların tamamlanmaya muhtaç veya parçalanmaya müsait olduğunu kabul etmek dahi gerekir ki, İslâm en mütekâmil bir sistemdir. Onun öyle bir nizâm olduğuna kesinlikle inanan müslümanlar onun başka şeylerle sentezlere götürülmesi iddialarına rıza göstermek hakkına sahip değillerken, onda bir boşluk mevzubahs edilemezken, bahsedilen sentez nasıl olacaktır? Evet, bu sualler cevap aramaktadır.

Aydınlar Ocağı, 1975 başında, Demirel'in yeniden başbakan olmasını tezgâhlamıştı. Şimdi de sağda—solda iddia olunduğu üzere yoksa yine Süleyman Demirel'in yeni bir başbakanlığı mı tezgâhlanıyor? Daha da ilerisi, bazı çevrelerin bu son Kurultay'dan sonra ileri sürdükleri gibi, 17 Haziran'da Ecevit Hükûmetinin devrileceğine, Turan Güneş'in ve Cahid Karakaş'ın etrafında kümelenen bir grup CHP'linin partilerinden ayrılıp solcu olmayan bir hükûmet teşkili için yeni bir Meclis aritmetiği teşkil ettirecekleri ve bu teşebbüslerinin aslan payının pek çok yüksek makamlar karşılığında kendilerine ödeneceğine dâir ısrarlı söylentilerinin Milliyetçiler Kurultayı ile ne gibi bir alâkasının olduğunun açıklanması da gerekir.

Bütün bu suallere rağmen ve cevapları verilmese dahi, biz bu Kurultay'da alınan ve amme efkârına madde—madde açıklanan hususlardan tamamiyle katıldıklarımızı okuyucularımıza duyurmak istiyoruz:

«1. Millî şuurun teşekkülü ve milliyetçilik görüşleri arasında hissedilen belli belirsiz çelişmeler giderilerek, ortak görüş tesbit edilmelidir.

2. Millî şuurun yaygınlaştırılması ve geliştirilmesi bakımından okullarda, TRT'de, basında, yayınlarda ve sanat kollarında, aile hayatında gerekli her türlü uyarı ve gayret gösterilmelidir.

3. Türk dilinin, millî tarih şuurunun, kültür müesseselerimizin, yüce dinimize dayalı barışçı ve insana yönelik eğitimin korunması, yüceltilmesi ve bu konulardaki tahribatın önlenmesi için gayret harcanmalıdır.

4. Türk sanatı çalışmalarına yön verecek, bunları maddeten ve manen destekleyecek, geniş teşkilâtlı ve zengin kaynaklı bir sanat ve kültür vakfı kurularak, millî sanata müteveccih çalışmalar geliştirilmelidir. (.....)

13. Devletin bilhassa alt yapı ve iktisadî gelişmeyi hızlandıracak yatırım malı ve ara malı üretimini yerli teknoloji ile gerçekleştirecek yeni bir strateji takip etmesi gerekmektedir.

15. Son 50 yıl içinde dinin Türkiye de

sosyal alanda geri plâna itilmesi ve batı taklitçiliğine yönelinmesi sonucu bugün ahlâk, maneviyat ve millî değerler buhranı doğmuştur. (...)

17. Ahlâk dersleri, «Millî Ahlâk» ismi ve müfredatı ile ders programları içinde muhafaza edilmelidir.

18. Yurdumuzda her kademedeki din eğitiminden vazgeçilemez. Kur'an kursları, İmam Hatip Liseleri, yüksek din eğitim ve öğretim kurumları bu eğitimin aslî biçimde dîn bilgisi dersleri temel ve orta öğretimin bütün sınıflarına teşmil edilmeli, TRT'nin dinî yayınları vasıf ve miktar bakımından ıslah edilmelidir. Maddî kalkınmanın, mânevî kalkınma ile paralelliği kabul edilmeli, uygulama bu yönde olmalıdır.

21. İşçi ve işverenlerimiz milletimizin bölünmez bir parçasıdır. İşçi ve işveren münasebetleri dengeli ve âhenkli bir şekilde geliştirilerek çalışma barışı sağlanmalıdır.

Ve nihayet, Türkiye'mizin bugünkü sıkıntısının ana kaynağının yıllar yılı hakikî millî bir eğitimden uzak kalması olduğu açıkça teşhis ve tesbit edilmiştir. Bu sebeple bugün eğitimin millîleştirilmesi dâvası vazgeçilmez bir beka dâvası olarak karşımızdadır. Öyleyse Türk millî eğitimi süratle millî rayına oturtulmalı ve Türk millî kültürü içinde bu öğretimin gerçekleştirilmesi sağlanmalıdır. Bu da bir muhteva, teşkilât ve tatbikat işidir.»

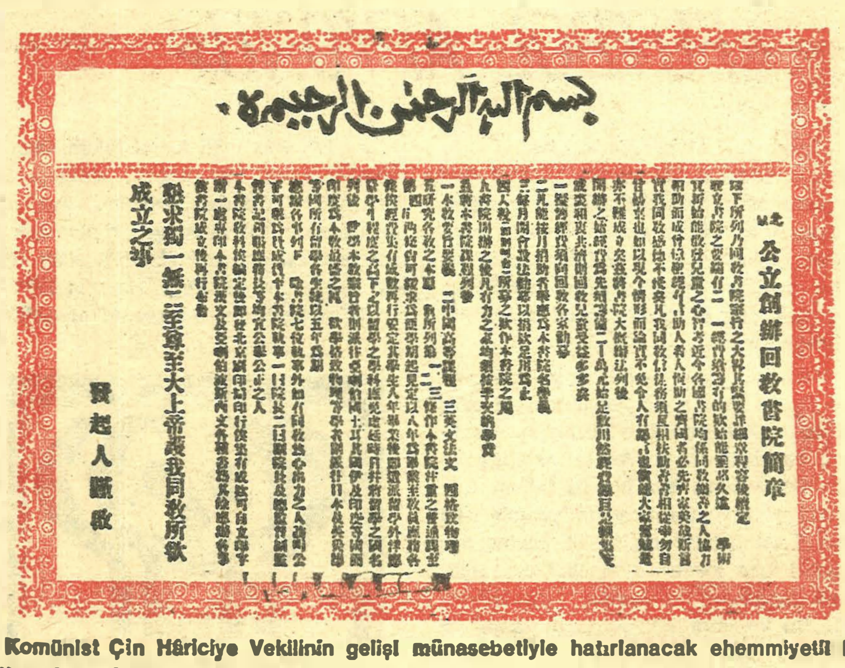
بسم الله الرحمن الرحيم

公立創辦回教書院簡章

Komünist Çin Hâriciye Vekilinin gelişi münasebetiyle hatırlanacak ehemmiyetli bir hâdise de şudur:

1900 Yılında Çin milliyetleri ayaklanmış «Avrupalılara ölüm!..» parolası ile sokağa dökülmüşlerdi. Bunların Pekin'deki Alman sefiri Baron Ketteler'i sokak ortasında linç edişleriyle başlayan ve «Boxer Ayaklanması» denilen isyan bir türlü bastırılamıyordu.

Alman İmparatoru II Wilhelm, Sultan Abdülhamid merhumdan yardım talep etmişti. Zira Çin'de —o gün için —en az elli milyon müslüman vardı. Her vesile ile Hılâfet'in nüfûzunu Avrupalılar'a kabul ettirmek isteyen o koca hükümdar derhal bir «nasihat hey'eti»ni oraya göndermişti. Yukarda bu yep'etin halka dağıttığı Sultan Abdülhamid Han'ın fermanının Çince metnini görüyorsunuz!..

HAFTANIN MEVZUU

FÂİZ DÜZENİ AZGINLAŞIYOR!

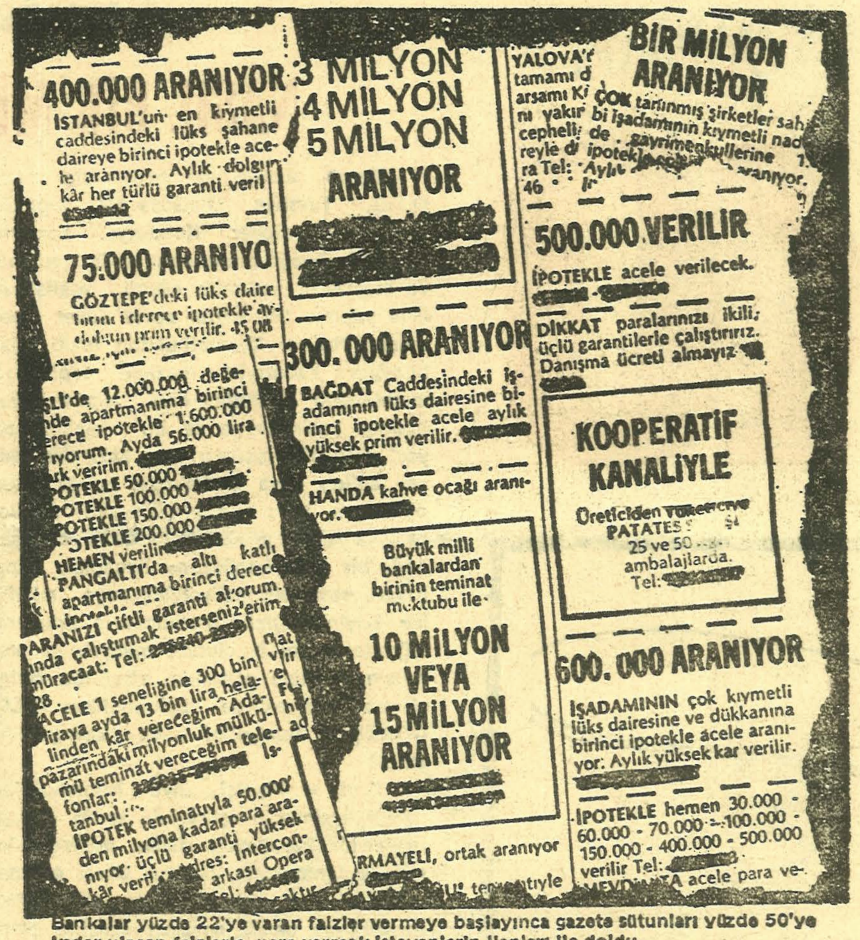
400.000 ARANIYOR
İSTANBUL'un en kıymetli caddesindeki lüks şahane daireye birinci ipotekle acele aranıyor. Aylık dolgun kâr her türlü garanti veril [redacted]

3 MİLYON 4 MİLYON 5 MİLYON ARANIYOR [redacted]

YALOVA'(tamamı (arsamı K(nı yakır cepheli reyle d(ra Tel: 46

BİR MİLYON ARANIYOR
ÇOK tanınmış şirketler sahi bi işadamının kıymetli nad de gayrimenkullerine ipotekle aranıyor.

75.000 ARANIYO
GÖZTEPE'deki lüks daire

500.000 VERİLİR
İPOTEKLE acele verilecek. [redacted]

300.000 ARANIYOR
BAĞDAT Caddesindeki işadamının lüks dairesine birinci ipotekle acele aylık yüksek prim verilir. [redacted]

DİKKAT paralarınızı ikili; üçlü garantilerle çalıştırırız. Danışma ücreti almayız [redacted]

...LI'de 12.000.000 değerinde apartmanıma birinci derece ipotekle 1.600.000 ...rıyorum. Ayda 56.000 lira kâr veririm. [redacted]
İPOTEKLE 50.000 [redacted]
İPOTEKLE 100.000 [redacted]
İPOTEKLE 150.000 [redacted]
İPOTEKLE 200.000 [redacted]
HEMEN verilir [redacted]
PANGALTI'da altı katlı apartmanıma birinci derece ... garanti arıyorum.

HANDA kahve ocağı aranıyor. [redacted]

KOOPERATİF KANALİYLE
Üreticiden ... PATATES 25 ve 50 ... ambalajlarda. Tel: [redacted]

PARANIZI çiftli garanti istersenız ... çalıştırmak isterseniz ... müracaat: Tel: [redacted]
ACELE 1 seneliğine 300 bin liraya ayda 13 bin lira helalinden kâr vereceğim. Adapazarındaki milyonluk mülkümü teminat vereceğim telefonlar: [redacted]
İPOTEK teminatıyla 50.000'den milyona kadar para aranıyor. üçlü garanti yüksek kâr verilir. Adres: İntercon... arkası Opera

Büyük milli bankalardan birinin teminat mektubu ile
10 MİLYON VEYA 15 MİLYON ARANIYOR [redacted]

600.000 ARANIYOR
İŞADAMININ çok kıymetli lüks dairesine ve dükkanına birinci ipotekle acele aranıyor. Aylık yüksek kar verilir. [redacted]

İPOTEKLE hemen 30.000 - 60.000 - 70.000 - 100.000 - 150.000 - 400.000 - 500.000 verilir Tel: [redacted]

...RMAYELİ, ortak aranıyor

Bankalar yüzde 22'ye varan faizler vermeye başlayınca gazete sütunları yüzde 50'ye kadar ulaşan faizlerle para vermek isteyenlerin ilanları ile doldu...

BANKALAR YÜZDE 22 FÂİZ VERİNCE SERBEST PİYASADA FÂİZ ORANI YÜZDE 50'YE ÇIKTI

Televizyonda günün haberlerini seyretmek isteyen vatandaş, karşısında bir iştahlı takdimciyi buluyor ve şu suale muhatab oluyor: **«Tasarruflarınızı değerlendirmek ve 1 milyonunuzu dört senede iki katına çıkarmak istemez misiniz? Elbette istersiniz, öyleyse doğru (...) Bankasına!..»**

Aslında hiç bir bankanın diğerinden farkı yoktur. Herbirisi faiz, kredi muamelelerinde ve tasarruf mevduatına tatbik ettikleri ikramiye vs. hallerinde aynı kanunlarla bağlıdırlar. Hiç bir banka diğerinden daha fazla faiz veya ikramiye veremez. Bu, mevduatın yüzde nisbeti gözönüne getirilerek kanunla tesbit edilmiştir. Buna rağmen, bankalar her gün, sanki diğerlerinden farklılarmış gibi, müşterileri, «ördek»leri avlamak için hokkabazlık yaparlar. Bu gerçeği bilen bir banka **«yok aslında birbirimizden farkımız, ama bizim adımız adımız Os...... Bankası!»** diyerek, üstelik tamamiyle yabancı bir banka olmasına rağmen, tarih sömürücülüğü de yapıyor!

Türkiye ekonomisinin bugünkü hastalığının temelinde faiz yatmaktadır Hele faiz nisbetlerinin Ecevit Hükûmetince daha da yükseltilmesi zaten ishâl olan hastaya hindyağı içirmek olmuştur. Çünkü **faiz nisbetlerinin yüzde 22'ye yükseltilmesi demek, komisyon ve sair harç masraflarıyla birlikte bu nisbetin rahatlıkla yüzde kırk'ı bulması demektir.**

Bir iş çevireceksiniz, para ihtiyacınızı krediyle karşılayacaksınız. Diyelim ki, yüz bin liralık ihtiyacınıza karşılık sizin elinize 1 0 0 b i n l i r a d e n i l e r e k, **55 bin** lira civarında bir para ulaştırılacak ve siz de ürettiğiniz mal veya hizmetin maliyetine bu faiz yükünü eklemiyeceksiniz, öyle mi? Bu, mümkün mü?

Faiz nisbetlerinin **yüzde 22**'ye yükselmesinden sonra karaborsa faizciliğinin iştahı daha çok kabardı. Bilhassa müteahhitler, gümrüklerden mal çekenler veya senetleri protestoya uğrayan işadamları karşılaştıkları sıkıntıları defetmek için derhal karaborsa faizciliğini daha bir canlandırdılar. Çünkü, bankaların kredi muslukları tıkalı olduğundan, düzen kendi varlığını başka şekillerde devam ettiriyor! (Hem de şer'i ölçüleri edepsizce çiğneyip) **«helâlinden kâr»** vereceğini haykıranların ilânlarıyla dolu gazeteleri.. Yukarıdaki klişeye dikkat ediniz, **«çok acele»** kaydıyla bir sene için **300 bin liraya ihtiyacı olan faizci, bu (ü ç y ü z b i n liraya her ayda t a m 13 bin** lira faiz vereceğini ilân ediyor. Bu ne demektir? 300 bin liraya, bir senede tam **156 bin lira faiz!** Yani, yüzde elliyi de aşan bir faiz... Pekiy, bunun acısı kimden çıkacak?...

İşte burada düzenin çarkları fukaranın tenceresine ve üst—başına öyle bir takılıyor ki, kimse farkına bile varmadan, her gün **ateş pahası** olan fiyatlar karşısında sadece, **«bunun sebebi ne ola?»** diye şaşkın—şaşkın soruyor... Halbuki, ötelerde, banka müdürleri ve nüfuzlu kişiler düzenin **bir başka tarafını** işletiyorlar, bankalarda yüksek mevduatı olanlarla ihtiyaç sahibleri arasında aracılık yapıp, hem yollarını buluyorlar; hem bankanın faiz verdiği mevduat yerinde duruyor, hem de **«teminat mektubu»** olarak satılıp, **yüzde otuz civarında kâr** sağlıyan yeni bir kazanç kapısı açılıyor! Kapitalist düzen de saltanatını devam ettiriyor!.. **Haliyle, komünistler de pusuda bekliyorlar ki, «biraz da biz zevkten öl-sek!..»** diye...

Müslüman! Bütün bu olup bitenlere, her safhasında hayata kesinlikle hâkim kılınması halinde **kurtuluşunu sağ**lıyacak olan **islâmi ölçülerle bakmak için** daha ne kadar bekliyeceksin?

Çağın En Büyük Deliliklerinden Biri: «FUTBOL AFYONU»

«Spor, bir centilmenlik **işidir»** diye **yutturulursa** da, değil!.. Yalan bu söz! Gerçek şudur ki, spor bir **ideolojik propoganda** vasıtasıdır! Elde edilen **menfi** veya **müsbet neticelerden bir rejimin sağlığına ve bir devletin dışsiyasetine varıncaya kadar pek çok noktada önemli** değişiklikler devşirilebilir.

Nitekim, Çekoslovakya'nın **10 yıl** önce Rusya tarafından yeniden işgal edilmesiyle neticelenen komünizmden uzaklaşma hareketi bir sportif temasla başlamıştı: **Çekoslovak buz hokeyi takımı** Rus **buz hokeyi** takımını Prag'da yenmiş ve bunun üzerine başlıyan büyük sevinç nümayişleri kısa zamanda **moskof emperyalizmini** lânetleme noktasına dönüşüvermişti! Bu kıvılcım ülkede uzun zamandır sindirilmiş olan düşünceleri su yüzüne çıkarınca, **Aleksandr Dubçek** de Komünist Parti Genel Sekreteri olarak eline geçen bu fırsatı değerlendirmeye kalkışmış; komünizmden uzaklaşma yolunda attığı adımlar tam hedefe varmak üzereyken, Rusya; **Brejnev Doktrini** denilen bir sosyalistlik kanunuyla güya, Çekoslovakya'nın yardımına koşup, sosyalizmin gül yüzüne gölge düşmesine engel olmuştu. (!)

1948 yılında Tito, Moskof diktatörü Stalin'e kafa tuttuğu zaman, Yugoslavya'ya yenilen **Rus milli futbol** takımından bir daha herhangi bir haber alınamamıştı. Komünist Çin'in de, kendisini, uzun yıllar tanımayan dünyaya karşı diplomatik temas vasıtası olarak kullandığı silâh **«Ping—Pong» oyunu idi. Keza, Hitler'in 1936 Münih** Olimpiyadlarını **«nasyonal sosyalizm»**-

in zaferi için nasıl vasıta olarak kullandığını dünya henüz unutmadı ama, beyaz ırk'ın üstünlüğü safsatasını alt—üst eden bir zenci—sporcunun karşısında Hitler'in çılgına döndüğü de hâlâ hafızalarda!..

Bütün bu ve buna benzer haller göstermektedir ki, sportif temaslarda, yenen taraftaki sporcu hangi fikri yapıya sahip olursa olsun, **bayrağı altında yarışmalara katıldığı devletin izzet ve ikbaliyle, ideolojik tercihine** puan kaydettirdiği gibi, **yenilen taraf** da yine devletinin ve bayrağının haysiyet ve şerefine gölge düşürtüp, o devletin ideolojisinin isabetsizliğine hak verdirtecek bir hava meydana getirmektedir. Çünkü, efkârı dediğimiz güçlü silâh bu

şekilde oluşmak ve bâtıl ideolojiler hâkimiyet kavgalarını **spor, ticaret, üniversite, matbuat, fuhuş, kumar ve san'at** gibi sahaları eline geçirerek yürütmektedir!

Bugünlerde de hemen bütün dünya Arjantin'de oynanmakta olan Dünya Kupası futbol maçları dolayısiyle, bu ülkede toplanan 16 devletin futbol takımlarının alacakları neticelerle benimsedikleri ideolojilerin zaferleri arasında bir paralellik bulmanın yeni bir arayışında..

Şimdi Arjantin'de **Videla** ve iki general arkadaşından müteşekkil bir askeri cunta, Peron'lardan devraldıkları ülkeyi idare ederken, **«78 Dünya Kupası»** maçlarını Arjantin'de yaptırmak, ve bu vesileyle görkemli merasimler tertib ettirmekle bir yandan kendi iktidarlarını perçinleştirmek, bir yandan da halk yığınlarının dikkat ve heyecanlarını tamamiyle siyaset dışı sahalara kaydırmaya muvaffak olmaktadır.

Portekiz'i kırk yıl diktatörlükle idare etmiş olan **Salazar «futbol olmasaydı, ülkemi bu kadar uzun süre idare edemezdim»** demiştir ki, bu sözün içinde elbette ki bir hakikat de gizlidir:

Türkiye açısından meseleye baktığımız zaman görürüz ki; **müslüman kitleler** futbol ile Kerbelâ vak'ası arasında bir benzerlik kurmuşlardır. **Şöyle ki, Kerbelâ'da** Hz. Hüseyn'in **şehid** edilmesi esnasında, onun mübarek başı **Yezid'in** askerleri tarafından bir top gibi tekmelendiği için, bu **mel'un tavrı** hafızâlarına nakşedenler iki asırlık bir mazisi olan futbol topunu görünce, futbol ile Kerbelâ arasında bir irtibat var zannetmişlerdir. Gerçekte futbol ile Kerbelâ'daki o durumun arasında bir bağlılık olduğunu isbatlayabilmek oldukça zor olsa gerek!. Ne var ki, **futbolun** insan ömrünü boşa harcayan, maleyan bir oyun ve eğlence olduğunu görenler onun oynanmaması için Kerbelâ Vak'ası ile arasında bir irtibat olduğunu iddia etmiş olabilirler ama, gerçekte de futbol aydıncıkların boş kafalarını resmeden sembolde anlatılmak istenen de başkaca nedir ki?

Eğirdir Örme Sanayii
Anadolu Pasajı Nu: 13
Mahmutpaşa İST.
Merkez: 28 54 96

EŞ, DOST VE MÜŞTERİLERİMİZLE BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN MÜBAREK REGAİB KANDİLLERİNİ TEBRİK EDERİZ.

Sebil

TARİH

MUALLİM NÂCİ'NİN

-Şimdiye Kadar Bilinmeyen-

TARİH-İ ÂL-İ OSMAN'I

— 1 —

İ. Hakkı Konyalı

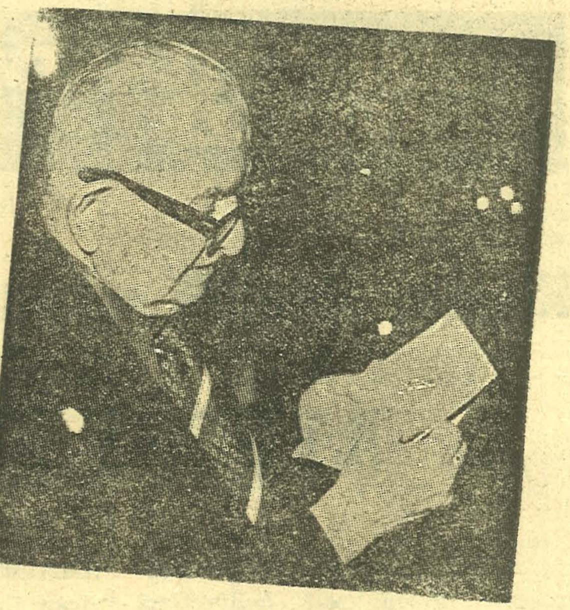

İstanbul'da Üniversite Kütüphânesi'ne Sultan Abdülhamid'in Yıldız'daki husûsî Kütüphânesinden getirilen ve şimdi Kütüphânenin Müzesinde «4127—T» numarada muhafaza edilen Muallim Nâci Merhumun yazma bir «T a r i h - i Â l-i O s m a n»ı vardır. 75 büyük sahife olan bu kitab yazısı, kâğıdı ve cildi itibariyle fevkâlade kıymetli bir eserdir. Kabının üstüne Sultan Abdülhamid'in oyma bir tuğrası yapılmıştır. Muallim Nâci, manzum mukaddemesinde bunu Sultan İkinci Abdülhamid'in emirleriyle yazmaya başladığını şöyle anlatır:

Kulun gerçi bir bende-i kemterim,
Fakat tâ ebed iftihar eylerim,
Ki sâyende târih-i ecdâdım,
Füyüzat-i fikr-i Hüdâ dâdını.
İdüp tertib-i şehnâmei rüzgâr,
Bırakdı pesendîde bir bergüzâr!.

Bu kitaba Sultan İkinci Abdülhamid'in Muallim Nâci merhumu Osmanlı Sultanlarının tarihlerini yazmaya me'mur ettiğini gösteren emrin bir sûreti de yazılmıştır.

Sultan Abdülhamid'in baş kâtibi tarafından yazılan ve şimdiye kadar ilim âlemine meçhul kalan bu irâdeyi de buraya nakl ediyoruz:

Mekteb-i Sultanî Edebiyyat-ı Türkiye Muallimi İzzetlû Muallim Nâci Efendiye:

Selâtin-i adl-iâyin hazeratının ahd-i saltanatları vekayi-i târihiyyesinin cem'î ve tahriri hidmet-i müftehiresi «T a r i h-n ü v i s-i S e l â t i n-i Â l-i O s m a n» ünvaniyle uhde-i dirâyet-i beriyyelerine ihâle buyrulması ve işbu ünvan-i mefharet-nişanı evlâdınızdan bu vazifeyi bihakkın iyfaya isbat-i ehliyyet ve liyâkat eden olduğu halde ana intikali dahi mukarrer bulunmuş olduğunun beyaniyle heman ifâ-yı vazifeye bed-ü mübâşeret eylemleri lüzumunu ve mantuk emir-ü ferman-i mekârim beyan-ı hazret-i hılâfet penâhî iş'ar olunur efendim.

27/Şaban/ 1308 ve 20/Mart/1307
Ser Kâtib-i Hazret-i Şehriyârî
Süreyya

Muallim Nâci tayin edildiği tarih yazıcılığına başlamış ve 75 sahife kadar da yazmıştır. Buna ne için devam edemediğini tesbit edemedik. Bir de manzum «E r t u ğ r u l G â z i» yazmıştır. Bundan biraz aşağıda bahsedeceğiz. Kitabından Ertuğrul Gâzi, türbesi ve Söğüt hakkında yazılan kısmın o günkü edebî dilimize bir örnek vermiş olmak için aşağıya aynen alıyoruz:

«...Abdülhamid Hanı Sân-i efendimiz hazretleri-Ertuğrul namını pek severler. Cedd-i âlaları olan müşârünileyhin Türbe-i şerifesi hakkında ibraz buyura gel-

MUALLİM NÂCİ MERHUM

dikleri ihtiramat-ı kâmile bu müddeanın hissiyatı âliye-i Osmaniyeye inbisat verecek celâil-i delâildendir.

Bundan dört sene mukaddem (1311 yılında) Hazreti Ertuğrul Gâzinin şa'şa-nisâr-i celâdet olduğu mahallerin resimlerini almak ve bazı tahkikatı tarihiye icra etmek memuriyeti mahsusasıyla kurena-yi hazret-i şehriyârilerinden saâdetlû Emin Beyefendi hazyetlerini refakatlerinde Zâbitan-ı Askerî müsteiddânından dört beş ressam bulunduğu halde Ertuğrul Sancağına izâm buyurdular.

Hazreti Gâzinin Türbe-i şerifesi mir-i müşârünileyh'in vasıtasıyla söğüt kaymakam-ı sâbıkı Zühtü Bey'in nezâreti tahtında olarak mükemmelen tâmir olundu.

Türbenin içinin günâgün nukuş-i letâfet-âver ve tarafı câmiül-mecdi veş-şerefi cenab-ı mülükânelerinden ihdâ olunan nefis kaliçe ve âvize ve şemadan ve büyük saatlerle tezyin edildi. Teberrüken yed-i müeyyede-i hümâyûnlarıyla itâ buyrulan bir kıt'a mükellef şal dahi sanduka-i mübârekenin üzerine örtüldü. Hazreti Gâzinin Harem-i ismet tev'e m i ile Türbe-i şerife hâricinde ki bahçede medfun bulunan mahdumları Sarı Yatı Savcu Bey'in ve mâiyyet-i Hazreti Gazinin en ziyâde izhar-ı besâlet ve ifâ-yı büsn-ü hizmet etmiş olan Ümerâ ve müntehaban-i Aşiretten yirmi beş zatın makbereleri üzerine vaktiyle rekz edilen taşlar mürur-u zeman ile yıkılmış veya mahvolmak derecelerine gelmiş iken, bu mekabir-i muhtereme için isimleri malûm olanların isimlerini hâvi olarak yeniden taşlar yaptırılıp dikilmiş ve umumunun etrafına demir parmaklık çekilmiştir.

Hazreti Sultan Osman Söğütle irtihâl ettikçe, nâş-ı mağfiret—nakşi vasiyeti âliyesi mûcibince Bursa'ya naklolunmazdan evvel, Tabut-ı mükerremi bir müddetçik Hazreti Gâzi'nin Türbe-i şerifesi civarında defnedilmiş olduğundan mahalli mezkûre zemaniyle üstüvâne şeklinde bir taş imâl ettirilerek vaz olunmuştur.

Pâdişahın babaları Sultan Abdülmecid Han Hazretleri de Fahrül-aba-i v-el ecdad-ı hılâfet penahi-i mekârim mu'tad padişahımız efendimiz hazretleri gibi cedd-i alâlarını sevdiklerinden vaktiyle Ümera-i Askerîyeden bir me'mur-ı mahsus göndererek Hazreti Gâzinin Türbe-i şerifesi yanına iki çeşme inşa ve söğüt dağından mâ-i leziz icra ettirmişler idi. Mürur-i zeman ile harap olmuş ve su yolları bozulmuş olan bu çeşmelerle su yolları dahi tecdid sûretiyde tâmir edilmiştir.

Türbe-i Şerifede türbedarlık, ferraşlık, cüzhanlık, su yolculuk gibi bazı hizmetlere tâyin olunanlara Hazine-i Hassa-i Şahânelerinden miktar-ı vâfî maaşlar tahsis ve ihsan buyurulmuştur.

Ertuğrul'u sevmeyen Osmanlı olamaz. Söğüdün ekseri Rum ve ekalli Ermeni olan hristiyan ahali-i sâbıkası dahi Hazreti Gâzi'nin türbe-i şerifesini takdis etmektedir.

(devamı var).

BİR VESİKA *BİN BİR İBRET*

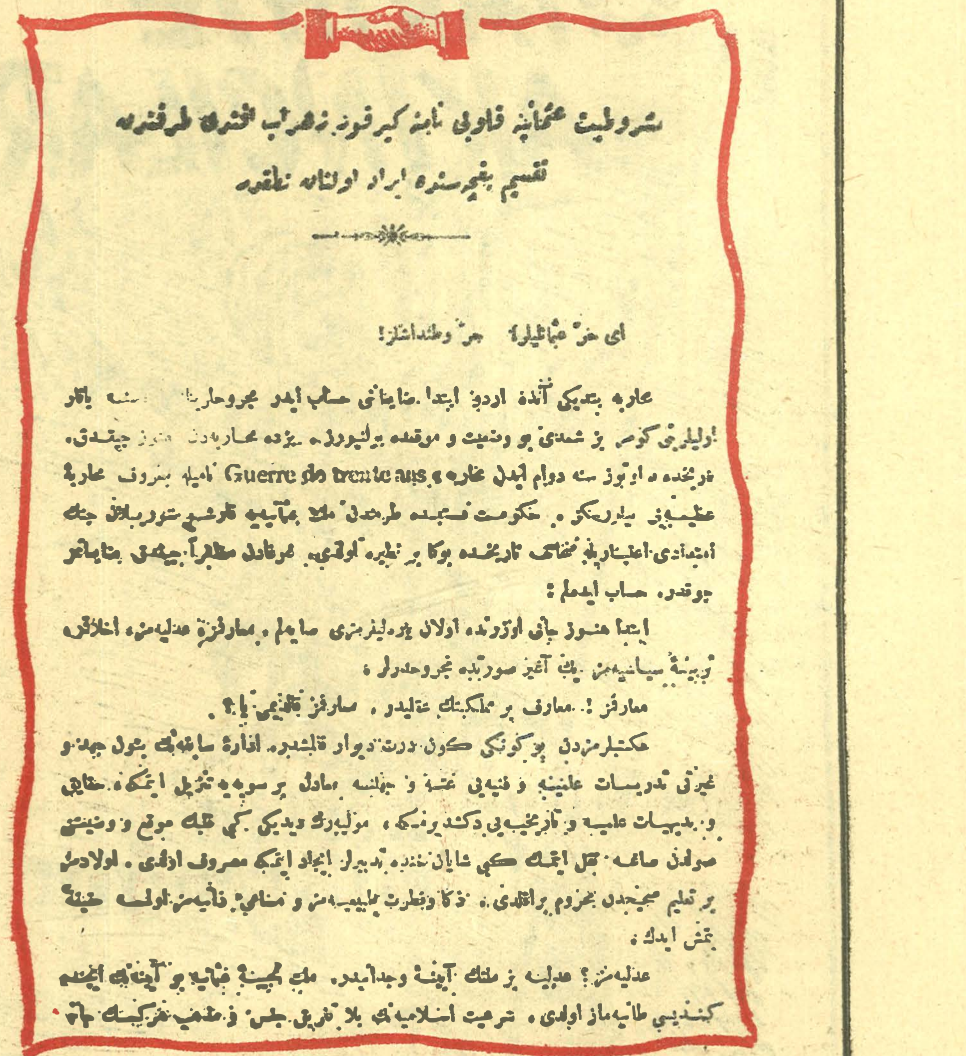

Sultan Abdülhamid Han'ı tahttan indiren İttihatçılar utanmadan o'na küfür ve iftiralar dolu miting konuşmaları yapmışlardır. İşte size «Meşrutiyet-i Osmâniye Klübü» nâmına Kirkor Zübrab Efendi (!) nin Taksim'de yaptığı ve bastırılıp halka Meccânen dağıtılan konuşmasına âid broşürün ilk sayfası.

TEŞKİLÂTLARIMIZDAN HABERLER

Regâib Kandili münâsebetiyle

MEVLİD

Kuruluşu henüz pek yeni olmasına rağmen kesif faâliyetleri ile dikkati çekmeye başlayan «MUKADDESATÇI HANIMLAR DERNEĞİ» mübârek Regâib Kandili münâsebetiyle fahr-i âlem efendimiz için bir mevlîdi şerif tertib etmiştir.

8 Haziran Perşembe günü Üsküdar Hademe-i Hayrat Mahfelinde yapılacağı bildirilen mevlidi şerifte dernek reisesi eczacı Fevziye Nuroğlu ile Aynur Mısıroğlu da birer konuşma yapacaklardır. Ayrıca genç kızlarımız da na't-ı şerifler okuyacaklardır.

8 Haziran Perşembe günü saat 14.00 de başlıyacak olan mevlidi şerif ve dinî sohbete bütün imanlı hanımlar dâvet edilmiştir.

Diğer taraftan Reisesi Şûle Yüksel Hanım olan «İDEALİST HANIMLAR DERNEĞİ» de 10 Haziran Cumartesi günü yine Üsküdar'da genç hanımlar için bir seminer tertip etmiştir. Seminerin mevzuu: **ALLAHA İMAN**'dır. Seminerin verileceği salonun adresi ise, Atlamataşı, Atlas sok. Koç Han Kat. 3/ÜSKÜDAR'dır. (Üsküdar Balık Pazarı Üsküdar Müftülüğü karşısı) Saat 14.00 de başlıyacağı bildirilen bu seminere «hangi fikre sâhip olursa olsun» bütün hanımların dâvet edildiği bildirilmiştir.

Hatibe Şûle Yüksel Hanım'ın konuşmasından mâda çeşitli şiirler okunacak ve marşlar söylenecektir:

Doğrusu İslâmî hareketin hanımlar cephesinde şu ara takdire şâyan ve kesif bir faâliyet göze çarpmaktadır. Tebrik ederiz.

Pek yakında başlıyoruz

TEL'İN

İstanbul Fethinin 525. yıldönümü dolayısıyla MSP'nin Konya'da tertip ettiği göz kamaştırıcı miting esnasında tahrikçiler boş durmamış. kanunsuz hareketlere tevessülle genç bir mücâhid olan **HASAN SÜRER** kardeşimizi şehid etmişlerdir. Bu hadise üzerine yurdun dört bir bucağından tel'in beyannameleri almaktayız. Bunların hepsine yer vermeye imkânlarımız müsâid olmadığından — hepsine bedel — bir tekini neşretmekle iktifa ediyoruz.

BEYANNÂME

Müslüman milletimiz!..

Beşyüz sene önce «Köhne zihniyetin» dejenere olmuş düzenine (Bizans Devletine) karşı verilen «Gerçeğin savaşı, gâyesine ermiş ve Konstantiniyye İslâmbol» olmuşken, bugün o mânanın anılmasına bile tahammül edemeyen düşman düzenin yardakçıları eski Bizansın yerini alarak, HASAN SÜRER kardeşimizi şehid etmişlerdir. CHP iktidarı kiralık kaatilleriyle bir kez daha göstermiştir ki; daha dün işgâl altında bulunan İstanbul ve Anadolu ile bugünkü İstanbul ve Anadolu arasında fark yoktur.

Emperyalist ülkelerin kapıkulluğunu yapan bozuk düzenin müdâfilerine haykırıyoruz; Bizim için dışarıdan gelerek hâkim olmak isteyen düşmanla, içeriden hâkim olan düşman arasında fark yoktur.

İşte İYİYİ—DOĞRUYU—GÜZELİ hâkim kılma savaşının (o büyük günün) mânâsı olan Ayasofya'nın hâli.. İyiyi, doğruyu, güzeli müzede görmek isteyen emperyalistler ve onların uşaklarının eli ile Ayasofya'da kilide vurdukları mânâmızı. Ve işte yeni Bizans iktidarının fetih gününde şehid ettikleri HASAN SÜRER kardeşimiz.

Evet, HASAN SÜRER kardeşimizi şehid ettiler..

Çünkü O, beşyüz sene önce gerçekleştirilen fethi kutlamanın gününde değil, karşı hareketle kilide vurulmuş düşüncesi için hıncına bilenenlerin içindeydi..

Çünkü O, haksızlığı ve ahlâksızlığı sergileyeceği kötünün, çirkinin ve yalnışın ifâdesi olan düzende huzurun olamayacağını bir kere daha haykıranların içindeydi..

Çünkü O, düzen sâhiplerinin huzurdan bahsederken «Haksızlığı görsen de, haksızlığa uğrasan da, ahlâksızlığın içinde yaşasan da ses çıkarma» demek isteyişlerine, «Benim düzenim olmazsa barış, kardeşlik, hak ve ahlâktan bahsedilemez!..» gerçeğini bir kez daha haykıranların içindeydi..

Çünkü O, «geleceği 29 Mayısa ayarlı» fetih rûhunu kuşananların içindeydi..

Ve bu yüzdendir ki, O, pusu kurulup kurşunlananların içindeydi..

Kaatillerden hesap sorulsun demiyoruz. Çünkü Bozuk düzen müslüman kaatillerinin düzenidir. Çünkü bu düzen yiğitlerini savaşlarda yitirmiş, çoğunluğu kadın, çocuk ve ihtiyar kalmış ülkede düşmanla birlik olanların, kanımızın bedelini ihânetle ödeyenlerin kurdukları düzendir. Ama unutmasınlar ki, bu düzeni cesedlerimize basarak devam ettiremeyeceklerdir.

HASAN SÜRER'in kaatillerinden hesabını biz soracağız. Kaatiller ve güdücüleri kan döktükleri meydanda bunun hesâbını bizzat vereceklerdir.

HASAN SÜRER'ler öldürülmekle mücâdelemiz söndürülemez.

Şehidler mücâdele bayrağımızı yükseltenlerdir.

Kahrolsun düzenin eksantrik sahipleri!..

Yaşasın İYİ için, DOĞRU için, GÜZEL için savaşımız!.

Yaşasın GERÇEK kurtuluş savaşımız!.

YAKUP KALDIRIM

İSTANBUL AKINCILAR DERNEĞİ BAŞKANI

Şadol Boya Sanâyii

Kemal Şadoğlu

Fermeneciler Caddesi
Nu : 76-78
İSTANBUL

EŞ, DOST VE MÜŞTERİLERİMİZLE BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN MÜBAREK REGAİB KANDİLLERİNİ TEBRİK EDERİZ.

ALPTEKİN KONFEKSİYON
ELBİSE
PARDESÜ
İMAL ve TOPTAN
OSMAN ALPTEKİN
Çakmakçılar Yokusu
Tarakçılar Cad. No.25
Telefon: 27 53 52 İST.

EŞ, DOST VE MÜŞTERİLERİMİZLE BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN MÜBAREK REGAİB KANDİLLERİNİ TEBRİK EDERİZ.

OTO MAZOT
BİLUMUM MAZOT POMPA AYARI VE YEDEKLERİ
Pangaltı, Dolapdere Cad. 178-180
Tel.: 47 14 64 İSTANBUL

EŞ, DOST VE MÜŞTERİLERİMİZLE BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN MÜBAREK REGAİB KANDİLLERİNİ TEBRİK EDERİZ.

G. MAZHAR BAYATLI
SARRAF
Kapalıçarşı Ağa Sk. No. 62
Tel: 26 85 30

EŞ, DOST VE MÜŞTERİLERİMİZLE BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN MÜBAREK REGAİB KANDİLLERİNİ TEBRİK EDERİZ.

İslâm Dünyasından haberler

Birmanya müslümanları perişan vaziyette

Birmanya'da, müslüman halk üzerindeki baskı mekanizması tazyikini giderek arttırırken, bu ülkeden batıdaki komşusu Bangladeş'e sığınanların sayısı 400 bine yaklaşmış bulunmaktadır. Ne var ki, Bangladeş, dünyanın en fakir ülkelerinden birisi olarak, bu muhacir akınının getirdiği mes'elelerin altından kalkamıyacak hale gelmiştir. Yıllardır, kimseye iltica hakkı tanımayan Bangladeş'in Birmanya'dan kaçıp canlarını kurtarmak isteyen müslümanlara kucak açması büyük bir feragat örneği olmuşsa da, İslâm ülkeleri diye isimlendirilen pek çok ülkenin (başta, Orta—Doğu'nun petrol zengini ülkelerinin) Birmanya mes'elesine eğilmemesi ve Bangladeş'e yardım etmemesi elem verici bir durumdur.

Diğer taraftan, haftalardır. Zaire'de, Katanga jandarmaları denilen asilerin taarruzu neticesinde Kolwezi şehrinde öldürülen 60 kadar beyaz insan için Fransa, Belçika ve Amerika Şava bölgesine asker gönderip, dünya âmme efkârı da haftalardır bu mes'eleyle âlakalı olarak propoganda yaparken ve hattâ Türkiye gazeteleri dahi Kolwezi'deki katliâmdan sahifeler dolusu bahsedip dururken; yarım milyona yaklaşan, Birmanya müslümanlarının perişanlığından, acısından, çektikleri ızdıraplardan Türkiye müslümanlarını haberdar etmemek için adetâ sözleşmiş gibi hadise üzerine tonlarca sükût külü dökmeleri utanılacak bir haldir.

Son haftalarda Birmanya'nın bilhassa Arakan dağlık yöresinde «Rohinyanlar» diye isimlendirilen müslümanlar üzerine, Birmanya Devlet Başkanının «ırkçılığa, emperyalizme ve kolonyalizme hayır!» gibi gerçekleri ört—bas etmek için attığı nâralar arasında saldıran ve DRAGON OPERASYONU diye isimlendirilen bir askerî harekât başlatması karşısında, dünya müslümanlarının hâlâ uykuda olmaları, hâlâ kendi askerî paktlarını, diplomatik beraberliklerini kuramamış olmaları acıdır. Şurası da bir ayrı felâkettir ki, Birmanya'daki müslümanlara İslâm ülkelerinden yapılan yardımlar dahi Uluslararası Kızıl Haç teşkilâtı aracılığıyla intikal ettirildiği için müslümanların eline geçmemektedir!

Fotoğrafta Birmanya'dan kaçan ve aBngladev'ten sığınma hakkı isteyen insanların aç ve hasta bir halde geldikleri aBngladeş'teki perişanlıklarını görmektesiniz.

Art ROSTFREI
SANAYİİ
PASLANMAZ ÇATAL - KAŞIK - BIÇAK - TEPSİ
VE BİLUMUM MUTFAK EŞYALARI İMALİ
Satış Yeri : Tahtakale Yavaşça Şahin Yokuşu No. 7/A
Fabrika : Esenler Ateş Alan Cad. No: 97 İSTANBUL
Tlf : 27 67 00
22 89 54
76 31 82

KONFEKSİYONDA
PANTOLONCU
NECDET
İndirimli Satış Kartı Dağıtıyoruz.
ADRES:
PTT Arkası Ardahan
Çarşısı No: 16
Üsküdar — İSTANBUL

BATI TRAKYA'DA NELER OLUYOR ?

Yunanistan'ın kuzey doğusundaki Batı Trakya'da müslümanlar üzerindeki sindirme ve göçe zorlama oyunlarının bir yenisi daha tezgâhlanıyor.

Gümülcine (Yunanlıların verdiği isimle Komotini) şehrinin kuzeybatısındaki dört müslüman köyün (Sendelli, Eşekçili, Bulatköy ve Ayazma) arazisi üzerine Yunan Hükûmetinin «Trakya Dimokritos Üniversitesi» kurmak için plânlar yapıp, bu araziyi «mecburi kamulaştırma» yoluyla ele geçirmeye kalkışması Batı Trakya müslümanlarına karşı girişilen bir yeni sindirme ve kaçırtma hareketi olarak değerlendirilmektedir. Çünkü bu dört köyün üç bin dönümlük ekili arazisi cüz'i bir bedelle ellerinden alınmaktadır. Şöyle ki, Yunanistan'da bir kiraz ağacı yalnız bir mevsimde 5 — 6000 drahmilik meyva verirken, yıllarca emek ve itina ile büyütülen bir kiraz ağacına sadece 500 drahmi ödenmek istenmektedir!

Bu üç bin dönümlük (400 parça) arazinin içinden sadece yirmi parçası hristyanlara, 380 küsur parçası ise müslümanlara aiddir. Keza, Gümülcine'nin kuzeyindeki Simvola köyünün 5 bin dönümlük arazisi de askerî tesisler için kamulaştırma plânına alınmış bulunulmaktadır. Diğer taraftan, Amaran'da Vakkos ve Panforon isimli ve müslüman köylerinin 4300 dönümlük arazisi de sanayi bölgesi olarak kamulaştırma plân[illegible] bulunulmaktadır.

Yunanistan'daki müslümanların haklarını Yani MOLFETAS isimli bir rum avukat müdafaa etmektedir. Müslümanlardan bir avukat olmadığı gibi Müslüman azlık grubundan hemen hiç kimse rumca da bilemediği için, hâkim karşısında tek kelime rumca konuşamamakta ve bir hayli ezildiklerinden mahkemeye âdeta camie girer gibi tâzim içinde girmektedirler. Bilmektedirler ki, ellerinden toprakları alındığı zaman yapacakları başka bir şey yoktur. Çünkü Yunanistan'da hâlâ mer'î olan 1366/38 sayılı kanun, müslümanların mülk edinmelerini tahdid etmiştir. Bu tahdidin Yunan anayasasının 17 nci maddesine aykırı olduğu açık olmakla birlikte, bu aykırılığı tescil edecek bir makam ortada yoktur.

Bu arada alınan haberlere göre, Batı Trakya müslümanlarından bazıları «gelin, Karamanlis'e başvuralım. Derdimizi anlatalım.» demişler. Çünkü, Karamanlis bu mevzuda Ecevit'e Montreux de söz vermiş, «yanlış tatbikat varsa şahsen ilgileneceğim» demiş.. Bu sözlerden cesaret alanlar 5 Mayıs 1978 günü Karamanlis'e bir istida ile müracaat etmişler. Ancak, bu müracaat 11 Mayıs günü Rodop bölge Valisine havale edilmiş.. Halbuki şikâyet edilen makam Rodop Valiliği.. Batı Trakyalı müslümanlar» bu çeşit ilgilenmeyide yeni gördüklerini ifâdeyle şikâyet ettiğimiz makama havale ediliyoruz, bu ne biçim iştir?» demektedirler.

Diğer taraftan Batı Trakyalı müslümanlar arasında, bu tip sindirme hareketleri ve arazilerin kamulaştırılması plânları mevzuunda takınılacak tavrın nasıl olması gerektiğine dair bir görüş ve metod birliği mevcud değildir. Nitekim (İleri) isimli gazete müslümanların topluca Gümülcine Müftülüğü önünde bir araya gelip protesto hareketlerine girişmesi için dâvette bulunup, müslümanları coşturacak İslâmî motiflerle halkı galeyana getirmeye çalışırken, (Gerçek) isimli başka bir azlık gazetesi de «kendimizi bir Yunan vatandaşı olarak görüp, andlaşma ve taahhüdlerle elde edilmiş haklarımızı zorlamamalıyız» tavsiyesinde bulunmaktadır. (Gerçek) gazetesi ise «her düşünen insanı ile bu mağdur azlık insanına hakkıyladaen doğruyu göstermenin zamanıdır. Demogojik, çarpık ve çapraşık öğüt fikir ve kışkırtmalarla azlık insanının çilesine çile katmağa kimsenin hakkı yoktur. Bunun vebâli ve mes'uliyeti çok büyük ve çok ağırdır» diyerek, infial içindeki Batı Trakya müslümanlarını itidale ve Yunan vatandaşı olarak, Yunan kanunlarına göre kanunî gösteriler dışına çıkmamaya» dâvet etmektedir.

İleri gazetesi ise buna mukabil neşriyatını oldukça dramatik ifadelerle, sürdürmekte, «Müftü efendinin» vereceği iş'arla hareket edilip, «Balkan eteklerinden ezan seslerinin kesilmemesi için, minarelerin yıkılmaması, camilerin kukumavlar öten bir harabelere dönmemesi için dinî bir heyecanla, hareket edilmesini, Yunan hükûmetinin zorlanmasını» tavsiye etmektedirler.

TÜRKİYE VE AVRUPAYA GİDENLERE! Gittiğiniz yerlerde dostlarınızı memnun etmek istiyorsanız beraberinizde mutlaka imbikten geçmiş hâlis SAKIZ (MASTİK) RAKISINI götürmelisiniz.. MANİKA YANNİS Rakı Fabrikası Ksanthi tel: 2, 27, 30. Telefonla da sipariş ederseniz göndeririz. Ayrıca, METAKSAS'dan başka diğer içki çeşitleri de bulunur.

Evet bu usûl dahi konuşulmalı, istişare olunmalıdır ama, (İleri) gazetesinin, dinî heyecana böylesine istinad etmeye çalışan bir gazetenin arka kapağında «Türkiye'ye ve Avrupa'ya gidecek olanların «hediye olarak rakı götürmesini tavsiye eden reklâma yer vermesini dinî hisleri samimiyetle kullanmaktan çok istismar için kullanmak niyetinde olduklarının bir işareti gibi geldi, bize...

Bütün her şeye rağmen, Yunan kanunlarına kesin bir teslimiyet edâsı taşıyan, kâfir kanunlarına karşı boyunlarını kıldan ince imişcesine uzatmayı tavsiye edici yayın yapan Gerçek gazetesi de tasvib edilemez. Bize kalırsa meselenin düğüm ve çözüm noktası Batı Trakya da değil, İstanbul'dadır. İstanbul'daki Rum azlığa da aynı tavır misilleme olarak takınılacak olursa, bundan kimin zararlı çıkacağını tahmin etmek hiç de zor olmamalıdır. Zira, İstanbul'un en lüks ve pahalı yerleri azlık unsurların elindedir. «Mukabele-i bi'l-misl» ise diplomaside tabiî bir haktır...

TUĞLU
BATTANİYELERİ
Büyük Yeni Han zemin
Çakmakçılar Yokuşu
kat nu: 3 Tel: 22 42 61
EŞ, DOST VE MÜŞTERİLERİMİZLE BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN MÜBAREK REGAİB KANDİLLERİNİ TEBRİK EDERİZ.

İSLÂM YAZISINA DÂİR

YAZI SANATI

RIFKI M. MERİÇ

— 2 —

İslâm kavimleri arasında asırlarca bedîî ihtiyaçlara cevab veren yazı, tezhib, nakış, resim, tasvir.. gibi ayrı ayrı husûsiyetleri hâiz san'atların elbette dünya san'atları arasında birer hususî mevkii ve husûsî kıymeti vardır. Bunları araştırıp meydana çıkarmak vazifesi, hiç şübhe yok ki, ehillerine âiddir.

«... Kimse iddia edemez ki, İslâm yazılarının tarihi, kendine mahsus olan hususî şartlarla yazı şekillerinde beşerî neviden bir takım kıymetleri icad ve tesis etmiş değildir. Kimse diyemez ki, yazı da, muhtelif san'at şubelerine âid şaheserler gibi lûtfu bütün beşeriyete aid olan bir takım kıymetleri, ebedî güzellik nümûnelerini taşımıyor...»

«... Yazının tezyinattan ibâret bir zemin üzerine yazılması ile doğrudan doğruya düz bir zemin üzerine yazılması arasında bir telâkki farkı vardır. İkinci şekil yazının artık bir tezyinat unsuru gibi değil, doğrudan doğruya ayrı kıymetler taşıyan güzellik unsuru gibi telâkki edildiğini gösterir. Bir yazı kitabesinin zeminini çıplak görmekle beraber harflerin kuyruklarında, başlarında bazı yaprakların, motiflerin dolaştığını da görürsek birinci telâkkinin mevkiini terketmekle beraber neszinde halde yaşadığını anlarız. Yazıların düz satır halinde yazılmayıp istif edilmesi, cemiyet, tesânüd, inzibat fikirlerini hatırlatır. Bu, oldukça mütekâmil bir zevkin eseridir. Bir yazıda bütün harfler, biribirinin ayni büyüklüğünde, biribirinin aynı şeklinde ise san'atkârın güzelliği hep intizamda ve hendesî bir câmidlikte aradığını gösterir. Şâyed bu harflerden her biri, mevkiine göre, ayrı bir şekil almış ve icabına göre de vaziyetlenmiş ise, san'atkârın harflerde hendesi ve mantıkî bir intizam hâricinde hayatî bir ahenk, canlı bir güzellik aradığı anlaşılır. Bir yazıda şekillerin hududları son derece kat'î ve pürüzsüz ise yine san'atkârın güzelliği vuzuh ve selâsette aradığı anlaşılır. Fakat bu hududların girintili ve çıkıntılı olmasına rağmen eser güzel kalıyorsa san'atkârın güzelliği riyazî bir mantık ve intizam haricinde ve meselâ vaziyetlerde, ifadede aradığı anlaşılır.»

«İslâm yazılarının bedîî bir şahsiyet olmasındaki sebeblerini tedkik etmek, yazı tarihini çok tenvir edebilecek bir cihetdir. Bence bu sebeblerin birincisi, yazının şekline âid olmak üzere ferdi ve teşrihî, diğeri, yazıların mensub olduğu İslâm cemiyetlerinin harsına âid olmak üzere tarihî ve mânevîdir. Birinci mebde', İslâm yazılarında, meselâ «he, vav, mim, fe, ayın» âilesine mensub başlı tafalı şekilleri mevcud olmasıdır.

Bu harflerin insan başı, insan vücûdu ve insan vaziyetleri ile münâsebetleri olduğu âşikârdır. Meselâ bir «ayın», bize başı ve karnı ile bir adamın yan vaziyetini hatırlatır. «fe», yine ayakları uzamış bir adamdır. Zaten hattatlar arasında kullanılan bir takım isimler vardır ki, hep insan teşrihine âiddir, Meselâ: baş, kaş, göz, burun, boy, ayak, karın...

Hattatlık denilen güzel san'at, teessüs ederken, insan teşrihinin bedîî bir harsa son derece müsâid olan unsurlarından istifade etmeğe namzeddi. Daha doğrusu İslâm yazıları, tarihî sebeblerle canlı şekillere istihale etmek temâyülünü gösterdiği zaman, elde mevcud olan şekiller, bu istihaleye müsâid bir tabiatte idiler. Fazla olarak islâm yazılarında harflerin ekseriya bitişik olması, onların her kelimeyi hususî bir teşekküle mazhar edebilecek sûrette türlü terkibler vücuda getirebilmesini mümkün kılmıştır. Güzel bir yazıda terkib, yalnız harflerin basit şekillerinin biribirine mihanikî olarak yapışması değildir. Belki bu harflerin biribirile birleşmesi münasebetile bedîi neviden yepyeni nisbetler ve münasebetlerin zuhurudur.

Hattatlıkta Terkib, Sadece Bir Cemî Değil, Bir İcaddır.

Güzel bir yazıda terkib fikri, taazzi fikrinin mürâdifidir. Şu halde harflerin bitişik olması. Yazıda san'atın tekemmülü için bir istidad olmuştur. İslâm yazılarının umûmiyetle hendeseye istinad etmeyip «k a l e m» dediğimiz sâbit bir kalınlığa tâbi olması, yazıların resmedilmeyip elle yazılması, yine İslâm yazılarının bir san'at olarak inkişafında mühim bir âmil olmuştur. Çünkü bu tabiat, san'atkârları, mahdud bir daire içinde elin ve kalemin bütün İmkânlarından istifadeye, mütemâdiyen yürüyen ve doiaşan elin irâdî hareketlerini tesbite sevketmiştir. Umûmiyetle İslâm yazıları, kûfî nev'i gibi hendesî ve mâkûl bir tabiatte olsaydı ya doğrudan doğruya içinde bulunduğu mimarlık eserinin tarzına, yahud muhitindeki tazyinatın tabiatine tâbi olarak mimarlık ve tezyinatçılık ile birlikte seyredecek duracaktı. İnsanı mevzuubahs eden resim ve heykeltıraşlık eserleri, tabiatin ifadesile mukayyed oldukça nasıl şe'nî mâhiyetlerini bir dereceye kadar muhafaza ediyorlarsa yazı da kalemle mukayyed olmak yüzünden bu suretle bir şe'niyet kazanmıştır.»

«... Yazı, yalnız fikri ifadeye mahsus âlet olmakla kalmamış rastgele bir güzellik vasıtası olmakla da kalmamış, belki beşerî hisleri ifade eden bir lisan. bir nevî resim ve bir nevi heykeltıraşlık vazifesi görmüştür. Yazıda yaşayan san'at kıymetleri, meselâ tenâzur, selâset gibi lûtfu yalnız akla ve hendseye âid olan fi'lî kıymetlerdir....»

«Şimdi İslâm yazılarının diğer güzel san'atlar arasındaki mevkiini tayin etmek mümkündür. Garb tarihçileri, güzel yazılara «m i m a r l ı k t e z y i n a t ı» devip geçmeyi itiyad edinmişlerdir. Yazılar, hakikaten alelâde mimarlığın tezyinatı mıdır?.. Bu tezyinat sözünden tabiati tâdil ederek vücûde getirilmiş ve üslûba, vezne sokulmuş terkibler kasdediliyorsa yazı bu değildir. Halbuki yazı, güzelliğinin unsurlarını ekseriya tabiatte aravan bir san'at subesi de değildir.

TESBİT
Sâdık Özarslan

Diril müslüman!..

Ölme Müslüman, diril!.. Eritreli, Somalili, Morolu ve yaralı Müslüman ölme, diril! Ölme, dedimse: «cebanet ve meskenet içinde yaşa!» da demiyorum. Öl, fakat yaşa! Yaşatan bir ölümle öl! Öyle öl ki dirilesin! Ölümün, olumun olsun... Ol, öl; «Ba'sü ba'delmevt» sırrına daha burada er!.. Er ki Müslüman; erişesin, Cennet ni'metlerine eresin.. Cemalüllah'ı göresin.

Ölme Müslüman, yaşa!.. Yaşatan bir ölümle yaşa. Şehîd ol, şâhid ol, müşâhid ol! Gör dünyanın hâlini; Müslümanların pürmelâlini kalb gözünle gör! Basîretin açılsın Müslüman, ferâsetin kapanmasın! Öyle bak ki, baktığın yerlere nûr huzmeleri uzansın.. Dünyaya İlâhî Nûr ile nûrlanmış olarak bak. Bak ki dünya senin bakışından bile korksun! Ayağa kalk Müslüman; heybetin, el - âlemi korkutsun!

Endonezyalı, Yeni Zelândalı Müslüman kardeşim; yaşa, var ol! «Allah yolunda ölenlere ölü demeyiniz. Onlar ölü değildirler; diridirler. Lâkin siz anlayamazsınız.» hitâb-ı İlâhiyyesine lâyık olmaya çalış ve onun için, yalnızca onun için, O'nun rızâsını kazanmak için öl! Güzel diril ki güzel ölesin!.. Hayatın da, memâtın da güzel olsun. Her sâhada olduğu gibi bu noktada da örneğin ve önderin Allah Resûlü olsun.

Birleşmiş Milletler Teşkîlâtı'na rağmen, İnsan haklarını koruyan teşekküllere rağmen, insan hakları evrensel beyânnamesine rağmen katledilen binlerce Müslüman; ölme ve fakat diril! Ölümsüzlük sırrına bir er. Erkişi olarak yaşa, erkişi olarak öl! Senin ölümün, arkada kalanların hayat buluşu olsun. Sen öl ki senden sonrakiler yaşasın. Ölümünle körler görsün, sağırlar gerçekleri duysun. Ölümün, Ölümsüz Gerçeğin ilânı olsun. Ölümsüz gerçekde ölümsüzlük bulunsun.

Sayısı milyara ulaşan Müslümanlara rağmen ölen, öldürülen kardeşim, Dîn kardeşim benim!.. Allah yolunda ölüyorsan gam yeme! Kılımız kıpırdamıyorsa, kalbimiz acımıyorsa, ağlayışını duyamıyor, ıztırabını hissedemiyor ve acılarına ortak olamıyorsak kabahat sende değil. Sen Allah için ölüyorsun, ben ise nefsim için susuyorum... Ve mes'ûlüm. Bana, bunu anlattığın, bana mes'ûliyetimi hatırlattığın için bahtiyarsın. Ölümüne sadece bu değer. Bana, bunu anlattığın, bana mes'ûliyetimi hatırlattığın için bahtiyarsın. Ölümüne sadece bu değer. Bana, beni hatırlattın ya, yeter!

Kur'an'a göre; kardeşiz... Hadîslere nazaran yekvücûduz. Bir binânın kerpiç taşları gibi, bir tarağın dişleri gibi. Birbirimizi hakkiyle sevmedikçe gerçek mü'min, mükemmel mü'min olamıyoruz. Mukaddes kaynaklar böyle diyor. Ve dünya: «Müslümanlar tannan bir davula benziyorlar.. Şarktaki Müslümanın hâlinden Garbdaki başka bir Müslüman derhâl haberdâr oluyor ve onun imdâdına koşuyor.» diye yazıyor. Ne oldu yüz milyonlara ki kardeşi şimdi gözleri önünde kıtır kıtır doğranıyor da aldırış bile etmiyor... ve: «Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın.» diyor? Dünya, Müslüman katliâmına hiç aldırmıyor. Asıl ölen, insanlık oluyor.

Eritreli, Moro'lu ve daha bilmem nereli kardeşim; niçin öldüğünün şuurundasın elbet. Müslüman olduğun için; Hakk'a, yalnızca Hakka kul olduğun için ölerek diriliyorsun. Onlar öldürdük zannediyorlar. Dirilişini, dirilişleri göremiyor. Zavallılar.. Unutma ki; Allah, nefsine mukabil sana Cennet'ini veriyor. Sana: «Gir Cennetim'e!..» diyor. Mekânın Cennet olsun kardeşim. Ölümün bize ders olsun.. Ölenleri görerek diril Müslüman! Ölmemek için diril!

Yurddışı Sayfası

MAHALLÎ TEMSİLCİLERİMİZİN DİKKATİNE

Avrupa mahallî temsilcilerimizin SEBİL'imizin imanlı sesini hertarafa duyurmak hususunda gösterdikleri fevkalâde gayret ve faâliyete müteşekkiriz. Allah cümlesinden râzı olsun!.

Ancak bazı temsilcilerimiz gönderdikleri abonelerin yeni mi, yoksa eski mi olduklarını kaydetmediklerinden hataya düşülerek mükerrer kayıt yapılmasına sebep olmaktadırlar. Bir aboneye iki gazete giderek birinin ziyan olmasına sebep olan bu hatanın önlenmesi için, her kaydedilen abonenin bildiriminde onun «yeni abone olduğu»nun veya «eski abone» lerden olup sâdece aboneliğini yenilediğinin anlaşılmasını sağlayacak bir kayıt düşülmesini hassaten rica ve istirham ederiz.

Ayrıca abone bedellerini - daha fazla gecikmeden - yatırmaları hususunda bütün abonelerimize evvelce tevcih ettiğimiz ricayı bir kere de bu vesile ile tekrarlamak isteriz.

Bir de mümessilerimiz topladıkları parayı posta çeki hesabımıza yatırmakta ihmalkâr davranmazlarsa memnun olacağız.

Bilvesile selâmlar!

SEBİL
Avrupa Bürosu Başkam
SEYFİ ŞENOĞLU

Sebil
Avrupa Bürosu

SEYFİ ŞENOĞLU

Liebig weg 5
6236 Eschborn/Ts.
Postcheckkonto Nr: 116655-600
6000 Frankfurt a. M.
Telefon: 0 61 96 / 4 54 47

Abone olmak, abone kaydından silinmek, gazetemize herhangi bir sûrette müracaat etmek veya SEBİL yayınlarından almak isteyen yurt dışındaki kardeşlerimizin evveliyetle adresi yukarıya yazılmış olan Avrupa Büromuza müracaatlarını rica ederiz.

ABONE ŞARTLARI

ALMANYA İÇİN:	60 Doyçemark (D.M.)
AVUSTURYA İÇİN:	400 Avusturya Şilingi (OSCH)
FRANSA İÇİN:	120 Fransız Frangı (F.F.)
BELÇİKA İÇİN:	800 Belçika Frangı (BRF)
İSVİÇRE İÇİN:	60 İsviçre Frangı (SFR)
HOLLANDA İÇİN:	60 Hollanda Florini (HELF)
İNGİLTERE İÇİN:	15 Paund

(Altı aylık abone bedeli için herbirinin yarısı)

ERBAKAN ALMANYA'DA KONFERANS VERECEK

Haber aldığımıza göre, MSP Umûmî Reisi Prof. Dr. NECMEDDİN ERBAKAN önümüzdeki günlerde Almanya'daki işçi ve talebe kardeşlerimizi ziyaret ederek muhtelif şehirlerde konferanslar verecektir.

İlk konferansını 23 Haziranda **Münih'te** verecek olan Prof. Dr. Necmeddin Erbakan ertesi gün yani 24 Haziran'da **Berlin'e** geçecek ve burada da **«Avrupa Millî Görüş»** Teşkilâtlarının tertipledikleri bir toplantıda konuşacaktır. 25 Haziran'da ise **Köln** Millî Görüş Teşkilâtının dâvetine icâbet ederek burada bir konuşma yaptıktan sonra işçi ve talebe kardeşlerimizin derd ve dileklerini dinleyecektir.

Münih Konferansı için henüz salon tutulmamış olduğundan bilgi almak isteyenlerin 089/592471 numaralı telefona müracaatları gerekmektedir.

Ayni şekilde **Berlin'deki** konuşma için de 030/6183001 numaralı Telefondan mâlûmat istenebileceği bildirilmiştir.

Köln konferansı ise 25- 6 - 978 tarihinde **Sport Halle** salonunda saat 14.00 de yapılacaktır.

Almanya'daki kardeşlerimiz İslâmî hareketin bugünkü en büyük lideri **Prof. Dr. Necmeddin Erbakan'ı** yıllardan beri aralarında görmenin hasret ve heyecanı ile kıvranmaktaydılar. Bu vesile ile bu arzularına nâil olacak olan kardeşlerimiz, şimdiden geniş çapta hazırlıklara girişmiş bulunmaktadırlar.

Gerçekten Avrupa'da en kuvvetli teşkilât MSP taraftarı **«Millî Görüş Teşkilâtı»** dır. Bu durum son gezilerinde **Rahşan Ecevit'in** de dikkatini çekmiş ve oraya misyoner gibi çalışacak elemanlar gönderilmesi talimatını vermişti.

Hakikaten Avrupa'da taraftarları en az olan CHP'dir. Nasıl başka türlü olabilir ki, işçi kardeşlerimiz yıllardan beri CHP'nin, ihmali yüzünden çoluk çocuklarından ayrılarak Avrupa'ya iş bulmaya gitmiş değiller midir?!.

TEMSİLCİLERİMİZ

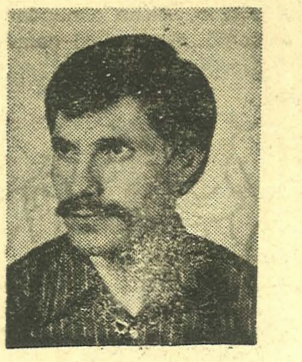

5 — Dortmund Mümessili

HACI SALİH ÇEVİK
Schüchtermann Str. 52
4 600 DORTMUND
TEL: 0231—81 74 23
B. ALMANYA

— Heugem — Maastricht Mümessili

Erdoğan KARADENİZ

Oosterweer Haan 65/C
Heugem Maastricht

HOLLANDA

YARDIMA DÂVET

Rotterdam'de daha önce bir kilise iken, satın alınarak Câmi-i Şerif haline getirilen ve 31 Mart 1978 tarihinde hizmete açılan mâbedimiz için bütün din kardeşlerimizin yardımlarını bekleriz.

Havâleleriniz için adres:
T.g.v. Rek. 235747068
T.n.v. Isl. Ver. v. Cult.
En Soc. Begeleiding v. T.

OKUYUCU POSTASI

● **Mustafa Akkan/ BATI ALMANYA:** Zannediyoruz ki, Seyyid Kutub ve benzerleri için vâki itirazlara verilebilecek cevapları vermiş ve tamamlamış bulunuyoruz. Buna rağmen siz tatmin olmamış gözüküyorsunuz. Kısacası, biz, yazarların yazı ve eserlerine şahıslarından ayrı ve daha büyük bir ehemmiyet atfediyoruz.

Başyazarımız Kadir Mısıroğlu'nun bir yazısında tavsiye ettiği elli eser arasında mahud Şemseddin Günaltay'ın da bir eserini görünce niçin itiraz etmediniz?! Edemezdiniz, zira o eser Şemseddin Günaltay'ın müspet yazılar yazdığı bir zamanda vücûda getirilmişti. O'na Mehmed Âkif bile bir övücü önsöz yazmıştır. Şemseddin Günaltay'ın bilâhare İslâm düşmanlarından biri haline gelmesi, bu kitabı gayr-i kabil-i istifade bir duruma getirmemiştir.

Bu misal, sizi düşündürmeli ve merhum Seyyid Kutub'un hayatının iki devresini birbirine karıştırmamalısınız. Bizim neşrettiğimiz, yazılarında merhumun ehl-i sünnet itikadına mugâyir bir tek kelimesini gösteremeyeceğinize göre artık, -müsâde ederseniz- bu bahsi kapayalım, selâmlar.

● **Aydın Kaya/BATI ALMANYA:** Müessesemizde şu anda ne Yavuz Sultan Selim'in ve ne de Sultan Fâtih'in resimleri mevcud değildir. Bu bakımdan arzunuzu yerine getiremiyoruz. Esâsen, bunlar temin edilse de, postayla gönderilemez, karışır. Ancak, çok olursa çaresi vardır. Fakat siz, cemiyetinize bunların yerine bütün Osmanlı Padişahlarını bir araya toplayan ve tarafımızdan bastırılmış olan «Âl-i Osman» tablosunu asabilirsiniz. Bu da, Avrupa büromuzda mevcuddur. Aksi halde bir yakınınız Türkiyeye geldiğinde bize uğrar ise çâresini ararız. Hakkımızdaki samimi hissiyatınıza teşekkürler ederiz, selâmlar.

● **Ali Tuzlugöl/BREMEN — B. ALMANYA:** Mektubunuzu aldık, adreslerini bildirdiğiniz iki kardeşimizin abone kayıtları yapıldı. Selâmlar.

«Akılsız Nasyonalist»

Ecevit'in Amerika Serüvenleri

Ecevit bir kaç defa «Biz Amerika [illegible] de vardık! Denizaşırı ülkelerde alınacak kararlarla ülkemizin üzerinde oyun oynanmasına müsaade edemeyiz. Biz Türkler tarih boyunca...» gibi heyecan verici nutuklar atarak, hattâ çoğu ülkücüleri dahi şaşırtıp yüreklerini sevince boğarken, birgün Amerika'ya gidip, yüz suyu dökeceğini düşünmemiş miydi? Çünkü. Amerika karşısında o kadar efeleşiyordu ki, zannedersiniz, Türkiye'nin hiç bir mes'elesi yok ve Ecevit elindeki sihirli deyneği şöyle bir dokundurmakla bütün mes'eleleri hallediverrmişti!..

Onun öyle sert konuşmasına içerleyen Ankara'daki Amerikan elçisi Ronald Spiers, Vaşington'a (ÇOK GİZLİ) kaydıyla bir mektup göndermişti. Mayıs'ın son haftasında.. Spiers, Amerika'yı oldukça sert tenkid eden beyanlarına takılıp Ecevit'in akılsız bir nasyonalizme, kavmiyetçiliğe saplandığını» iddia ediyor ve mektubunu şöyle bağlıyordu: «Asıl tehlike, onun böyle Amerika aleyhine konuşmasından, konuşmaya devam edeceğinden ve halkın buna alkış tutacağından gelmektedir»

Yani, kısaca «bunu önleyin, Amerika'ya geldiğinde biraz cilâlayınız» demeye getiriyordu.

Çünkü, Ecevit daha Amerikan Kongresini hedef alırken, Nisan sonundan itibaren şu ambargo oyunundaki dalavere-

NATO KONSÜLTASYONU!..

nin asıl tertipçisinin Amerikan Kongresi olmayıp, Amerikan Hükûmeti olduğunu iddia etmeye başlamıştı.

Spiers'in isteği kabul edildi ki, Ecevit şimdi «Amerika'da, ambargo'nun kalkması için Carter'ın üzerine düşeni yapmakta kararlı olduğunu gördüm» diye nutuklar atması, âdeta Amerikancı kesilmesi Spiers'in ikazına kulak asıldığını gösteriyordu. Buna karşılık «Ecevit'ler şerefine» verilen resepsiyonlarda Amerika'lıların gösterdiği alâka ne kadar duygulandırıcıydı!..

Ve, müsaade edilsin de, dünyada, pek çok liderin aile mahremiyetlerine varıncaya kadar malûmat sahibi ve liderle-

Gül bahçesinde Rahşan Ecevit 18 bin liralık ipek uzun elbise giydi

MEHMET ALİ KIŞLALI

rin yatak odalarına kadar gizli dinleme cihazları koydurduğu artık bir vakıa olan CİA casusluk faaliyetlerinin, Rahşan Ecevit'in bu resepsiyona dudaklarına ruj sürerek gelmesinin onun nadiren ve çok memnun olduğu zamanlarda yaptığı bir davranış olduğunu tesbit etmiş olmasını Bu mümkün değil!. Öyle ya. Londra'da Rahşan'la ilk evlilik yıllarında parasız kaldıklarını (ki Rahşan Hanımın da, Ecevit'in de babaları devirlerinin yağma sofrasından nasiplerini almış kimselerdi) acıklı anlatan ve saatlerini satarak idare ettiklerini fukarayı kandırmak için uyduran Ecevit'ler, fukara bir ülkenin temsilcisi olarak dış ülkelere gidiyorlar ve hemen daima sade olan Rahşan Hanım, belki ilk olarak yüzünde fondöten, dudaklarında ruj, Carter'ın yanıbaşındaki yerini alıyordu... Bu memnuniyeti ve balığın ortaya takıldığını Amerika farketmemiş olabilir mi?.

Ecevit, Amerika'ya gitmeden geçmeden önce Avrupa'daki işçilerle görüşürken, «evet, diyordu, ülkemizin sıkıntılardan kurtulması için para bulmaya çalışıyoruz. Gerçi, bu, rencide edici, kırıcı zor bir durum ama; sizlerin rahatı için, ülkenin rahatı için buna katlanıyorum» demişti. Yoksa, şimdi de aynı sözleri mi söyleyip «Biz bu rencide edici durumu ülkenin yararı için yüklendik» mi diyecektir, bilmiyoruz.

Bildiğimiz şu ki, Amerikan elçisi Spiers'in «akılsız nasyonalist» dediği Ecevit Amerika'da kapı—kapı dolaşarak, rum senatörlerine «Türk—Yunan kardeşliği» şiirlerini okuyarak, bir şeyler yapmaya çalışıyor ve beri taraftan da, bir menfi neticeyle karşılaşıldığı takdirde, derhal kendisinden de önce Rusya lehine tempo tutacak bir matbuat gücünü hazır bulunduruyor!.. Vaşington Post gazetesi, Elçi Spiers'in mektubunu yorumlarken «Ne Türkiye, ne de Yunanistan şunu kavrıyamıyorlar ki, Amerika Birleşik Devletlerinin kendi ülkelerinde ki fonksiyonu Türkiye ve Yunanistan için değil, bizzat Amerika içindir. Amerika'nın bu ülkelerde koruyacağı kendi menfaatleri vardır. Ama, taraflar bu gerçeği asla kabul etmezler, görmek istemezler. Ve her ikisi de kendilerini Amerika'nın ivazsız dostu ilân ederler. Daha geçenlerde Türk Hâriciyesi'nden birisi «biz ambargonun kaldırılmasından çok müteessir olduk. Biz hassas insanlarız. Türkiye, ABD ile olan münasebetlerinde daima karşılıksız sevgi beslemiştir, bunu yapmamalıydınız» derken; daha bir kaç gün önce Yunan Dışişleri Bakanlığından ayrılan Panayotis Papalikuras da «Amerikalılar ve Yunanlılar kardeştirler, aralarındaki ihtilâflar bir aile kavgasından ibarettir» dememiş midir?» diye yazıyordu.

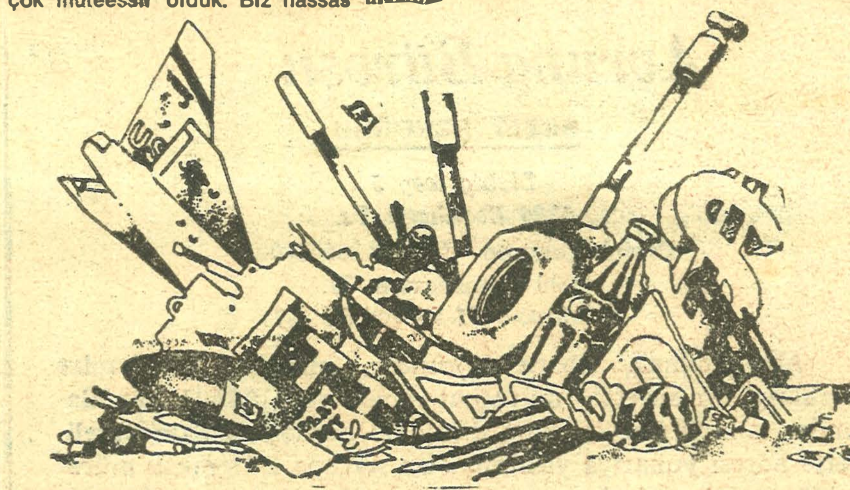

Siz, böylesine sözlerin karşısında kendinizi Amerika yerine koysanız, ne yapabilecekseniz; bilelim ki, Amerika da her iki ülkeye şimdi aynı şeyi yapıyor.. Biraz Ecevit'i okşuyor, Karamanlis'e göz kırpıyor; biraz Karamanlis'e iltifat ediyor, Ecevit'e göz kırpıyor.. Ecevit ise zaten (yüzündeki tik dolayısiyle) devamlı herkese göz kırpıyor!

Ve, şimdi Amerika [illegible] hem Karamanlis'ci, hem de Ecevitçi. Çünkü Amerika'nın menfaati onu gerektiriyor! NATO'nun eski kumandanları bile ambargonun kaldırılması için devreye girdilerse, bu Türkiye'yi kurtarmak için mi, yoksa kapitalizm ile komünizm boğuşmasında Türkiye'yi komünist âleme kaptırmamak için mi? Ecevit ise burada bir taktik kullanıyor, ambargodan doğan silâh ihtiyacımızı bir mavi boncuk olarak gösterip, bu ihtiyacı kim karşılarsa, benim gönlüm ondadır» diyor. Ama, bir ülkenin dışsiyaseti bu kadar zayıf sebeplerle tâyin edilemez ki..

NATO başkumandanı General Aleksandr Haig ise meseleye en akılcı bir şekilde yaklaşıp, «Mes'ele, ne Türkiye, ne de Yunanistan yanlısı olmaktır. Kaldı ki ben ikisinden yana da değilim. Ben Rusya tarafından silâhlandırılacak bir Türkiye'nin Yunanistan'ın menfaatlerine ters düşeceğine inanıyorum. Şu anda Türk silâhlı Kuvvetleri 1974'deki silâh müessiriyetinin yüzde 80—90'ını kaybetmiştir. 1980 yılına kadar Türkiye Silâhlı Kuvvetleri silâh, teçhizat ve mühimmat bakımından yenilenmezse, bir hurda yığına döner!..» diyor..

Bu durumda olduğu iddia olunan bir ülkenin başbakanı yabancı ülkelerle yapacağı müzakerelerde ne kadar güçlü olabilir ki?.. Hele, bir güçlü diplomasi ihtimali de bir — iki iltifat sözüyle derhal bertaraf edilebiliyorsa?..

Kısaca, Ecevit, Amerika'da gazetecilerin, ekranların alkışına, taltifine mağlû[illegible]!

Sebil

her şey hak için
Siyâsî, edebî, tarihî, ilmî, haftalık gazete
Sâhib ve Başyazarı: KADİR MISIROĞLU
Umûmî Neşriyat Md: SELÂHADDİN EŞ
Yazı İşleri Mes'ul Md: RAMAZAN GÜNTAY
Yıl: 3 Sayı: 128 / Fiyatı BEŞ Lira
İDAREHANE Vilâyet Han Kat 1 Nu: 101 - 102
Tel: 26 38 96 — 27 20 99 — İSTANBUL
ABONE Yıllık 200 TL 6 aylık 100 TL.
Posta Çeki Numarası 97446
Dizgi: Sebil Mat Baskı: Fazilet Mat.
Umûmî Tevziat: UKAZ DAĞITIM

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim Historica
Political and Literary Weekly
P.O Box: 808 İSTANBUL
Representative of Europe
Seyfi ŞENOĞLU
Liebig weg 5
6236 ESCHBORN/Ts.
Phone 0 61 96 / 4 54 47
Postscheckkonto Nr: 116655-600
6000 Frankfurt a.M